

JEZUS DE NAZARENER

Jezus en Christus

In het algemeen kent men het onderscheid niet tussen Jezus in Zijn aardse omwandeling en de opgestane Christus. Dat onderscheid is een enorme tegenstelling.

JEHOVAH heeft, hoewel Hij Gode even gelijk was, Zijn Godheid afgelegd, heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen en is de mensen gelijk geworden. Als mens heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, tot de dood des kruises. In Zijn aardse omwandeling was Hij dus de mens Jezus.

En op grond van Zijn gehoorzaamheid (geloof, trouw) heeft God Hem opgewekt uit de dood, uitermate verhoogd en een Naam gegeven, Welke boven alle naam is (Fil. 2: 6 – 9). Na Zijn opstanding is Hij nog steeds de mens Jezus, maar Hij is ook tot de uiterste maat verhoogd en heeft een Naam gekregen Welke boven alle naam is. Na zijn opstanding is Hij dus weer Gode even gelijk.

Beloften in Christus vervuld

In Hand. 2 wordt voor de eerste maal het Evangelie openlijk gepredikt. In de 4 Evangelien werd dat niet openlijk gedaan. Dat Evangelie was tevoren beloofd (Rom.1: 2) en sommige dingen werden in de 4 Evangelien aangekondigd.

Het Evangelie heeft te maken met het Nieuwe Verbond. God beloofde niet alleen een nieuwe hemel en aarde, maar ook dat er opstanding uit de dood zou zijn. Dit betekent dat Hij nieuw leven beloofde. Dat nieuwe leven is tot stand gebracht door de Heere Jezus, omdat Hij de Eerste was Die uit de dood opstond en daardoor nieuw leven ontving.

Dit impliceert meteen dat Hij daarvoor dat nieuwe leven niet had.

Toen de Heere Jezus aan Zijn discipelen vroeg Wie zij dachten dat Hij was, antwoordde Petrus: 'Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods' (Matt. 16: 16). Vlees en bloed hadden hem dat niet geopenbaard, maar de Vader in de hemel.

Jezus verbood Zijn discipelen dat zij iemand zouden zeggen, dat Hij was Jezus, de Christus (20). Ze mochten er niet openlijk over praten, omdat Jezus nog niet de Christus was. Dat werd Hij pas in Zijn opstanding. 50 dagen na Zijn opstanding begon men dit ook openlijk te prediken, met name Petrus.

Hand. 2: 22

Gij Israëlitische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazaréner, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk

- ook gijzelven weet;
- 23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het *kruis* gehecht en gedood;
- 24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelven *dood* zou gehouden worden.

Al deze verzen verwijzen naar Jezus de Nazaréner.

- 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.
- 33 Hij (Jezus) dan, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.
- 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem (deze Jezus) tot HEERE en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.

Zij hadden Hem gekruist, maar God heeft Zijn beloften, die Hij in het OT gedaan had, vervuld, door deze Jezus uit de doden op te wekken, waardoor nieuw- en eeuwig leven tot stand gebracht was.

De Heere Jezus verscheen niet zomaar ergens in de geschiedenis en verdween ook niet zomaar weer. Beide gebeurtenissen hebben te maken met de vervulling van profetieën. God had geprofeteerd door de profeten dat de Christus zou zitten op de troon van David, maar ook aan Zijn rechterhand. Bovendien was er geprofeteerd dat Hij Zijn aangezicht ganselijk zou verbergen. Inmiddels zit Christus inderdaad aan de rechterhand van God op de troon in de hemel. Daar heeft Hij Zich eveneens verborgen. In de toekomst verschijnt Hij op aarde om dan op de troon van David te zitten.

Hand. 2: 30 Alzo hij (David) dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om *Hem* op zijn troon te zetten;

David was een profeet en wist dat God hem onder ede gezworen had dat hij de Christus zou verwekken. Die Christus is niet alleen naar het vlees uit David voortgebracht, maar is ook voortgebracht naar de Geest.

De profetieën aangaande David worden zeker ook op Salomo toegepast (2

Sam. 7), maar hoezo 'de Christus verwekken'? Salomo was in ieder geval niet de Christus en zijn troon is in ieder geval niet bevestigd tot in eeuwigheid. Er moest dus nog ander Zaad komen om de Christus te verwekken. Die zou de troon van David beërven en zijn troon herstellen. Die Christus is de Heere Jezus uit Hand. 2.

Hij zit nu aan de rechterhand van God en niet op de troon van David. Maar Hij zál op de troon van David zitten en zijn troon herstellen. Dit houdt tevens in dat wij geloven in de wederkomst van Christus.

Salomo was slechts een type van Hem.

David wist dat uit hem de Christus zou verwekt worden. Omdat deze Christus voor eeuwig zou leven, is in Hem de oudtestamentische belofte van nieuw leven vervuld. Die belofte hangt samen met de belofte van een Nieuw Verbond.

Even naar Hand. 13.

Hand. 13: 28 En geen oorzaak des doods vindende, hebben zij van Pilatus begeerd, dat Hij zou gedood worden.
29 En als zij alles volbracht hadden wat van Hem geschreven was, namen zij *Hem* af van het hout, en legden *Hem* in het graf.

Dit komt overeen met wat Petrus zei in Hand. 2.

30 Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt;
31 Welke gezien is geweest, vele dagen lang, van degenen, die met Hem opgegaan waren van Galiléa tot Jeruzalem, die Zijn getuigen zijn bij het volk.

Hij is gezien door Zijn discipelen. Zie ook Petrus in Hand. 2: 32.

Petrus eindigt zijn rede met: 'Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt' (Hand. 2: 36).

Paulus vat zijn rede als volgt samen:

32 En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaders geschied is, dat *namelijk* God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft.

Verwekt uit de dood!

God had beloften gedaan aan voorgaande generaties en die beloften zijn aan ons vervuld. Alle beloften zijn samen te vatten in de ene belofte van opstanding uit de dood van de Heere Jezus. Daardoor is nieuw leven tot stand gebracht en aan dat leven hebben allen deel die in Hem geloven.

Vóór de opstanding hebben we van doen met Jezus van Nazareth, daarna, na de opstanding, met Christus in Wie al de beloften ja en amen zijn (2 Kor. 1: 20).

Erfrecht en recht op lossing

Iemands identiteit wordt in hoge mate bepaald door zijn afkomst. Ook in de Bijbel is wel degelijk sprake van afkomst en dus van vererving. Als dit niet zo zou zijn, dan waren we nu voor eeuwig verloren. Dan was er geen redding geweest.

Door het erfrecht en de erfplicht, zoals beschreven in de wet van Mozes, is het mogelijk dat één man de hele mensheid vertegenwoordigt. De Heere Jezus had op grond van Zijn afkomst het recht op lossing van de hele familie (de mensheid). Als verdachte (Hij nam immers de schuld van de 'familie' op Zich) had Hij op grond van Zijn titel het recht om de schuld in te lossen voor de rechtbank. Hij is de Zoon des mensen = ben Adam = Erfgenaam van Adam en daardoor het Hoofd van de hele mensheid.

Joh. 12: 34 De schare antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in der eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen moet verhoogd worden? Wie is deze Zoon des mensen?

Als de Christus komt, blijft Hij in der eeuwigheid. Hieruit volgt dat als Hij weer verdween, Hij dus niet gekomen is.

Zo is het ook, want Hij is ook niet gekomen, maar verschenen. Hij verscheen aan Maria, aan Petrus, de overige discipelen en nog aan heel veel mensen meer (1 Kor. 15). Dat waren verschijningen. Hij was niet gekomen, maar was daar ineens. De Christus moet nog komen.

Voor zover wij met Hem verbonden zijn, is dat omdat wij naar Hem zijn toegegaan. Wij hebben hier geen domicilie, maar onze domicilie is in de hemel. Daar is ook onze wandel. Hij is verschenen en ook weer verdwenen en ons leven is met Christus verborgen in God.

In vers 34 zijn Christus en de Zoon des mensen identiek. De Christus is wel de Zoon des mensen, maar de Zoon des mensen is daarom nog niet de Christus. Dat werd Hij pas na Zijn opstanding.

De Heere Jezus werd geboren in de lijn van erfopvolging van Adam. Hij had het eerstgeboorterecht, maar pas nadat Zijn wettige vader was overleden. Overigens had de Heere Jezus nog oudere rechten dan die teruggingen op Adam, want Hij was immers de HEERE, JEHOVAH, uit het OT, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft, maar Die Zijn Godheid afgelegd had om de mensheid te kunnen lossen. Bovendien is de HEERE met Israël getrouwd toen Israël verlost werd uit Egypte.

- Jes. 54: 4 Vrees niet, want gij zult niet beschaamd worden, en wordt niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en den smaad **uws weduwschaps** zult gij niet meer gedenken.
- 5 Want **uw Maker is uw Man**, HEERE der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.
- 6 Want de HEERE heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; **nochtans zijt gij de huisvrouw der jeugd**, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.

Lossen en verlossen is hetzelfde.

Lossen = verlossen = goël = bloedwreken.

Deze HEERE is Mens geworden en als Zoon des mensen, met Zijn recht op lossing, is Hij tot zonde geworden.

De functie van de losser staat beschreven in de wet op de lossing. Het recht om te lossen was geen plicht om te lossen. Iemand had het recht, maar niet de plicht, om voor een ander als losser op te treden. Een losser mocht weigeren, want de lossing werd uit vrije wil gedaan.

- Lev. 25: 23 Het land zal ook niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.
- 24 Daarom zult gij, in het ganse land uwer bezitting, lossing voor het land toelaten.
- 25 Wanneer uw broeder zal verarmd zijn, en iets van zijn bezitting zal verkocht hebben, zo zal zijn losser, die hem nabestaande is, komen, en zal het verkochte zijns broeders lossen.
- 26 En wanneer iemand geen losser zal hebben, maar zijn hand bekomen en hij gevonden zal hebben, zoveel genoeg is tot zijn lossing;
- 27 Dan zal hij de jaren zijner verkoping rekenen, en het overschot zal hij den man, wien hij het verkocht had, weder uitkeren; en hij zal weder tot zijn bezitting komen.
- 28 Maar indien zijn hand niet gevonden heeft, wat genoeg is, om aan hem weder uit te keren, zo zal zijn verkochte goed zijn in de hand van deszelfs koper tot het jubeljaar toe; maar in het jubeljaar zal het uitgaan, en hij zal tot zijn bezitting wederkeren.

Wanneer van twee broers de ene al zijn bezittingen had verloren, dan had de ander het recht om als lossers voor zijn broer op te treden. Men verkocht een stuk land, opdat men van het geld zijn schulden kon betalen. De lossers had het recht om de verloren bezittingen van zijn broer terug te kopen. Degene die op dat moment eigenaar van de bezittingen was moest dit toestaan. Voor de tijdelijke eigenaar was het een lossingsplicht. Er werd niet onderhandeld, want de prijs stond vast. De lossers was de naaste, omdat hij het naaste familielid was. De gelovige is verlost (gelost) door de Heer, Die de Naaste is.

Het recht op lossing had direct met het erfrecht te maken. Lossing was namelijk nodig bij afwezigheid van een erfgenaam. Daartoe was het zogenaamde zwagerhuwelijk door de Heer ingesteld.

- Deut. 25: 5 Wanneer broeders samenwonen, en één van hen sterft, en geen zoon heeft, zo zal de vrouw des verstorvenen aan geen vreemden man daarbuiten worden; haar mans broeder zal tot haar ingaan, en nemen haar zich ter vrouwe, en doen haar den plicht van eens mans broeder.
- 6 En het zal geschieden, dat de eerstgeborene, dien zij zal baren, zal staan in den naam zijns broeders, des verstorvenen; opdat zijn naam niet uitgedelgd worde uit Israël.
- 7 Maar indien dezen man zijns broeders vrouw niet bevallen zal te nemen, zo zal zijn broeders vrouw opgaan naar de poort tot de oudsten, en zeggen: Mijns mans broeder weigert zijn broeder een naam te verwekken in Israël; hij wil mij den plicht van eens mans broeders niet doen.
- 8 Dan zullen hem de oudsten zijner stad roepen, en tot hem spreken; blijft hij dan daarbij staan, en zegt: Het bevalt mij niet haar te nemen;
- 9 Zo zal zijns broeders vrouw voor de ogen der oudsten tot hem toetreden, en zijn schoen van zijn voet uittrekken, en spuwen in zijn aangezicht, en zal betuigen en zeggen: Alzo zal dien man gedaan worden, die zijns broeders huis niet zal bouwen.
- 10 En zijn naam zal in Israël genoemd worden: Het huis desgenen, dien de schoen uitgetogen is.

Wanneer een man zonder kinderen stierf, behoorde zijn broer nageslacht voor hem te verwekken bij de weduwe, zijn schoonzuster. De zwager was in dat geval de lossers. De lossers zorgde dus voor een erfgenaam (zie

bijvoorbeeld de geschiedenis van Juda en Thamar uit Gen. 38).

Hoewel wij niet onder de wet leven, is het toch wel de moeite waard om die wet te bestuderen en te zien wat de wet leert. De wet getuigt namelijk van de manier waarop de rechtvaardigheid Gods tot stand komt.

Ook het erfrecht wordt in de wet beschreven. Deze wet voorziet erin dat dochters ook mogen erven.

- Num. 27: 1 Toen naderden de dochteren van Zeláfead, den zoon van Hefer, den zoon van Gilead, den zoon van Machir, den zoon van Manasse, den zoon van Jozef (en dit zijn de namen zijner dochteren: Machla, Noa, en Hogla, en Milka, en Tirza);
- 2 En zij stonden voor het aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht van Eleázar, den priester, en voor het aangezicht van de oversten, en van de ganse vergadering, aan de deur van de tent der samenkomst, zeggende:
- 3 Onze vader is gestorven in de woestijn, en hij is niet geweest in het midden der vergadering dergenen, die zich tegen den HEERE vergaderd hebben in de vergadering van Korach; maar hij is in zijn zonde gestorven, en had geen zonen.
- 4 Waarom zou de naam onzes vaders uit het midden van zijn geslacht weggenomen worden, omdat hij geen zoon heeft? Geef ons een bezitting in het midden der broederen van onzen vader.
- 5 En Mozes bracht haar rechtzaak voor het aangezicht des HEEREN.
- 6 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:
- 7 De dochteren van Zaláfead spreken recht; gij zult haar ganselijk geven de bezitting ener erfenis, in het midden van de broederen haars vaders; en gij zult de erfenis haars vaders op haar doen komen.
- 8 En tot de kinderen Israëls zult gij spreken, zeggende: Wanneer iemand sterft, en geen zoon heeft, zo zult gij zijn erfenis op zijn dochter doen komen.

Hier wordt het erfrecht van de vrouw vastgesteld. Wanneer er geen zonen waren, mochten de dochters erven. Een vrouw kon zo ook het recht op de troon erven. Zij mocht weliswaar niet op de troon zitten, maar de man met wie zij getrouwd was wel. De man erfde de troon via zijn vrouw. De vrouw had wel rechten, maar zij mocht die in verband met de troon niet hanteren. Wanneer de vrouw een zoon kreeg, dan kwam de troon via de moeder bij de zoon terecht.

Zo kwam het recht van de troon van Israël ooit bij Maria terecht (Matt. 1: 16). Jozef trouwde Maria en werd zo erfgenaam van de troon van David. Maria mocht niet op de troon. Jozef echter was door zijn huwelijk met Maria de wettige rechthebber op de troon. De wet in Num. 27 was noodzakelijk om de rechten van de Heere Jezus veilig te stellen.

De Heere Jezus is op grond van Zijn recht op lossing (als Zoon des mensen) tot zonde geworden, want Hij heeft de zonden der wereld op Zich genomen. Daarna zou hij op grond van Zijn opstanding de Christus zijn, maar eveneens nog steeds de Zoon des mensen.

Als Zoon des mensen zou Hij de troon van David erven en als de Christus de troon in de hemel. De belangrijkste troon is dus niet de troon van David, maar uiteraard de troon van God in de hemel. Op die troon zit Hij nu. Niettemin is beloofd dat Hij ook op de troon van David zal zitten. Dat zal in de toekomst gebeuren in Zijn wederkomst.

Recht op de troon van David

Hoewel de Joden de Heere Jezus niet erkennen als de Christus, is het wel opmerkelijk dat zij nooit het geslachtsregister van de Heere Jezus ontkend hebben. Dat register laat juist Zijn recht op de troon van David zien.

Rom. 1: 1	Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,
2	(Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften)
3	Van Zijn Zoon, (Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;
4	Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) <i>namelijk</i> Jezus Christus, onzen Heere;

Hij is geworden uit het zaad van David, naar het vlees. Hij zal de troon van David opeisen. Dit kan Hij doen, omdat Hij eeuwig leven heeft, maar vooral op grond van Zijn rechten op die troon.

Dat Hij niet zomaar Iemand was, blijkt alleen al uit het feit dat bij Zijn geboorte de zogenaamde wijzen uit het oosten kwamen om Hem te aanbidden en geschenken te brengen.

Die wijzen waren hoge regeringsvertegenwoordigers van het Parthische Rijk. Zij waren Magi, of Magoi, een kaste binnen het Parthische Rijk die belast was met het bijhouden van de geslachtsregisters van het koningshuis. Zij zochten naar geschikte troonopvolgers die 'koning der koningen' konden worden. De Heere Jezus was zo'n troonpretendent, omdat Hij rechtstreeks van David afstamde en bovendien de Zoon des

mensen was. Zij hadden dus alle reden om af te reizen naar Bethlehem om deze Prins te aanbidden.

Het recht op de troon van David impliceert het recht op de heerschappij over de hele aarde en is gebaseerd op Gen. 1: 26

Gen. 1: 26 En God zeide: Laat ons mens (Adam) maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat hij heerschappij hebbe over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.

Toen Adam stierf, werd Seth de zoon (erfgenaam) van Adam. Daarna Enos, Kenan, Mahalal-el, Jered enzovoort. In de grondtekst staat 'ben adam', wat vertaald is met 'zoon des mensen'. Het was dus de allerhoogste titel hier op aarde. Later werd Abraham de zoon des mensen, daarna Izak enzovoort. Zij allen waren echter niet in staat om als lossers voor de mensheid op te treden, omdat zij zelf net zo schuldig tegenover God stonden als de rest van de mensheid. Zij zijn daarom slechts voorbeelden van Degene Die komen zou. Dat gold zelfs voor Adam (zie Rom. 5: 14).

Recht op de troon in de hemel

Het Nieuwe Verbond is de vervulling van de beloften die God specifiek aan Abraham deed (zie Gal. 3 en 4).

De Heere Jezus heeft als Zoon des mensen aan de eis van de wet voldaan en heeft de wet vervuld. Sindsdien zijn wij vrij van de wet.

Na Zijn opstanding is Christus tot Zoon van God gesteld. Dit betekent dat Hij Erfgenaam van het heelal geworden is. De Christus is dus Zoon van God én Zoon des mensen.

Wie of wat de Heere Jezus Christus allemaal is, kwam en komt tot uitdrukking in wat Hij deed en doet.

De loopbaan die Hij op aarde liep was gericht op het doel van die loopbaan. Hij was onderweg naar een positie die Hem van Godswege was voorgesteld. Het gaat over de bestemming waarheen Hij naar op weg was. Zijn loopbaan hier op aarde hield verband met de reinigmaking onzer zonden, maar Zijn doel was Zijn positie aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen.

Hebr. 1: 2 Welken Hij gesteld heeft tot Erfgenaam van alles, door
 Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;
 3 Dewelke, alzo Hij is het afschijnsel *Zijner* heerlijkheid,
 en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle
 dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, **nadat Hij
 de reinigmaking onzer zonden door Zichzelfen te**

- weeg gebracht heeft**, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;
- 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.
- 5 Want tot wien van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn?

Nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven heeft teweeggebracht, dus na Zijn dood en opstanding, heeft Hij een Naam gekregen boven alle naam. Hoger is er niet. Wat Hij nu is, was Hij niet altijd. Te denken dat Hij altijd al was Wie Hij nu is, is een ontkenning van al het werk dat Hij hier op aarde heeft gedaan .

Petrus sprak in Hand. 2 over Jezus van Nazareth, van hoge komaf en met hoge rechten op de troon van David en de beloften aan Abraham. Hij is de Zoon des mensen Die het recht op lossing had.

Zoon des mensen is Dienstknecht

Zoon des mensen komt in het NT 82 keer voor, waarvan 80 keer in de Evangeliën en 2 keer in Openbaring. Dit is Zijn titel als Mens. Daarom vind je die term niet in de brieven, want die gaan over de opgestane Christus.

Matth. 20: 28 Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven *tot* een rantsoen voor velen.

Dit slaat op Zijn losserschap, om de schuld van de menselijke familie op Zich te nemen. Hij zal in de toekomst komen om gediend te worden.

Christus, de Zoon van God

Christus komt 58 keer voor in de Evangeliën. Strikt genomen moest Hij dat nog worden. Zover was het toen nog niet. Heel wat uitspraken over Hem zijn dan ook profetisch van aard. De belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis is de opstanding, waarin feitelijk een nieuwe schepping tot stand gekomen is.

Hand. 2: 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

Getuigen = spreken over iets wat men heeft waargenomen. Ook voor de rechtbank. Zij hadden de opgestane Christus gezien. En zij niet alleen. Dat zijn er minstens 500 geweest (zie 1 Kor. 15: 5 – 8). De opstanding van Christus is het best beschreven historisch feit in de geschiedenis.

- 33 Hij **dan**, door de rechterhand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

Dan = er wordt nu iets samengevat.

Verhoogd worden kan alleen maar wanneer men eerst vernederd is geweest. Hij was dus niet altijd Wie Hij nu is.

Die verhoging is niet vanuit het graf op aarde, maar van een aardse- naar een hemelse positie. Dat heeft niets met meters of afstanden te maken.

- 34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand.

Dat is de verhoging, het zitten aan de rechterhand van Zijn Vader.

Filipp. 2: 9 zegt: Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, Welke boven allen naam is.

Terug naar vers 33.

God had ooit beloofd de Heilige Geest uit te zullen storten (Joël 2: 28; Jes. 44: 3; Ezech. 39: 29).

Geest is geen vloeistof. Daarom is dit uiteraard een stijlfiguur. Daar staat de Bijbel vol van. Taal hangt nu eenmaal van stijlfiguren aan elkaar.

Geest is in hoogste betekenis het nieuwe leven.

'Uitgieten' is ontleend aan olie als type van de Heilige Geest.

In het OT werd bij zalving olie over het hoofd uitgegoten. Dat is een beeld van nieuw leven en dus profetie. Het zalven met olie is hetzelfde als de uitstorting van de Heilige Geest en betekent opstanding uit de dood.

Een ander beeld, maar met dezelfde betekenis is wanneer wij water (Gods Woord) in ons opnemen, dat in wijn verandert = opstandingsleven.

De Heere Jezus is verhoogd tot aan de troon van God en heeft de belofte des Heiligen Geestes ontvangen. Hij ontving de Geest Die in oudtestamentische tijd beloofd was. Hij ontving dus nieuw leven.

Dat nieuwe leven is per definitie gewijd aan God. Daarom zijn wij heiligen, want wij hebben deel aan Christus Die heilig is.

Als de Heere Jezus in Bethlehém geboren wordt uit de Heilige Geest, dan is dat een verwijzing naar Zijn opstandingsleven. Hij ontving dat leven als Eerste. God had beloofd die Geest, dat opstandingsleven, uit te storten op alle vlees. Dat begon bij Christus. Daarvóór had de Heere Jezus die Geest dus niet. En als Hij die Geest al had voordat Hij stierf, dan is Hij Die toch in ieder geval kwijtgeraakt in Zijn dood.

Christus is de Zoon van God. Maar wat betekent die uitdrukking? De duivel

is ook zoon van God, net als de engelen. Alle Israëlieten worden goden genoemd. Wel in een lagere betekenis: Elohim = machtigen. Zoon = je bevindt je in een machtspositie die je van hogerhand gegeven is. Maar niet alle posities zijn gelijk. Daar zit verschil in. Christus heeft de hoogste positie. Hem is immers een Naam gegeven boven alle naam. Alle koningen worden beschouwd als zonen van God; farao's ook, want zij oefenden macht uit, die hen van bovenaf gegeven werd. De Romeinse keizers werden als goden aanbeden. Dus ook de wereld kent dat principe.

Als God beloofd heeft Zijn Heilige Geest uit te storten, dan is dat hetzelfde als de belofte van het Nieuwe Verbond.

Er zou een profeet als Mozes komen, een Middelaar als Mozes en een Hogepriester naar de ordening van Melchizédek. Die dingen komen allemaal samen in de opstanding van de Heer.

Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Dat was niet zo. Toen Hij voor Pilatus stond had Hij die positie niet. Hij stond toen onder de macht van Pilatus. Jezus van Nazareth kwam om te dienen. Hij kwam om God te dienen, maar ook om de mensen te dienen.

1 Tim. 3: 16 En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Als Hij in Zijn aardse omwandeling God was, dan kon iedereen dat toch aan Hem zien. Hij was op aarde niet God, maar mens. En in die positie vervulde Hij Zijn functie (zie ook Hebr. 5: 7, 8).

De uitstorting van de Heilige Geest is begonnen op 1^e Paasdag en duurt nog steeds voort. Zeker tot aan het begin van de 1000 jaren. Niet dat die Geest er dan niet meer is, maar omdat dan alle ongerechtigden weggedaan zullen zijn. In de 1000 jaren zullen er ook mensen geboren worden die niet tot geloof willen komen. Zij worden dus niet wedergeboren en zullen op de jongste dag weggenomen worden.

Petrus wist heel goed waar hij het over had. Het begon toen en houdt niet op bij de opname van de Gemeente, maar gaat gewoon door, omdat ook daarna mensen tot geloof komen.

De Heere Jezus heeft de Heilige Geest ontvangen van de Vader. Hier, in Hand. 2: 33, wordt Hij dus impliciet genoemd als de Zoon. Op het moment dat de Vader geeft wordt de Zoon daardoor officieel aangesteld als Zoon. Daarvóór kon Hij al wel zo genoemd worden, maar was het nog niet, hoewel Hij het zou worden.

Voordat Jakob en Ezau geboren werden werd er al gezegd dat de meerdere

de mindere zou dienen. De jongste zoon zou dus het eerstgeboorterecht krijgen. Dus toen Jakob in de wieg lag was al bekend dat hij de erfgenaam zou zijn. Hij werd de drager van de beloften, maar de beloften waren nog niet vererfd. Het had nog heel wat voeten in aarde om dat geregeld te krijgen. Het duurde nog jaren voordat Izak zijn eerstgeboorterecht overdroeg op Jakob. En hoewel het er in Genesis op lijkt dat Izak het eerstgeboorterecht op Ezau wilde doen overgaan, wist hij wel degelijk dat hij het op Jakob overbracht, want in Hebr. 11: 20 staat dat Izak door het geloof Jakob en Ezau gezegend heeft aangaande toekomstige dingen.

Bij de Heere Jezus stond het eerstgeboorterecht ook vanaf Zijn geboorte vast, maar het werd pas later geregeld. Het was Hem beloofd en gedurende Zijn aardse omwandeling was Hij op weg naar die positie. Dat drukte zwaar op Hem: 'Laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'. maar ook: 'Hiertoe ben Ik in deze ure gekomen'. Hij liep Zijn loopbaan om uiteindelijk aangesteld te worden tot Heer der Heeren, dat is tot Zoon van God. Dat gebeurde dus nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf had te weeg gebracht (Hebr. 1: 3).

Pasen en Pinksteren

De Heere Jezus heeft de Heilige Geest uitgestort. Hij had Hem gekregen van de Vader en de Heere Jezus geeft die Geest weer door. Wat de Vader ook geeft, Hij geeft het aan de Zoon en de Zoon geeft het weer aan wie Hij wil. Wij komen tot God en God geeft ons aan Zijn Zoon. Hij geeft ons in Zijn bewaring. Christus doet verzoening over ons. Hij is de Middelaar tussen God en mensen, deze Mens Jezus.

'Dat gij nu ziet en hoort.'

Nu = na. In de praktijk betekent het 'heden', maar nadat wat in het verleden is gepasseerd. Inmiddels dus.

Wat eraan voorafging was dat de Heere Jezus op 1^e Paasdag de Heilige Geest ontvangen had. Na 50 dagen kon je dat ook zien.

Bij Pasen gaf God Zijn Geest aan Christus en vervolgens blies de Heere op de discipelen en zei: 'Ontvang de Heilige Geest'. Dat was dus toen al gebeurd. Dit wil niet zeggen dat je het toen ook kon zien. Geest is wat zich verbergt. Mensen geven tekenen van leven en daarom weten we dat ze leven. Als iemand wedergeboren is, wil dit dus ook niet zeggen dat je dat dan ziet. Hoe weten we dan dat God Zijn Geest gegeven heeft? Wel, voor de gelegenheid werd dat gedemonstreerd in Hand. 2. De Geest werd toen niet uitgestort, want dat was al gebeurd, maar men kon het toen zien en horen. Waarom pas 50 dagen later? Pasen en Pinksteren zijn ontleend aan de wettige hoogtijden des HEEREN: Pesach en het Wekenfeest. Die feesten zijn profetieën en die worden hier geïllustreerd. Het is ook een uitbeelding van deze tegenwoordige bedeling.

De Zoon van David is de Zoon van God

De grote verandering is niet de geboorte van de Heere Jezus in Bethlehem, maar Zijn wedergeboorte, Zijn opstanding.

Micha 5: 1 En gij, Bethlehem Efratha! Zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.

Wij zouden uit Micha 5 nooit kunnen concluderen dat het daar over Zijn geboorte in Bethlehem gaat. Het gaat daar over Zijn opstanding. Hand. 2: 30, waar staat dat God uit David, uit de vrucht van zijn lenden, zoveel het vlees aangaat, de Christus zou verwekken, gaat ook niet over Zijn geboorte, maar over de opstanding.

34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand.

De Joden in die dagen wisten kennelijk nog niet dat dit een Messiaanse profetie was. De Heer vraagt aan Zijn toehoorders: 'Wie is dat eigenlijk, de Christus?'. Zij zeggen: 'De zoon van David'. De Heere Jezus zegt daarop: 'Ja, dat kan nu wel zo zijn, maar waarom noemt David Hem dan mijn Heere? De Joden wisten dus dat het zitten aan de rechterhand van God was voorbehouden aan de Zoon van David. De Zoon van David zou de Zoon van God zijn.

'Hij zal Mij tot een Zoon zijn.' (2 Sam. 7: 14)

'Tot' = eerst niet, maar later wel. Op lager niveau wordt dit toegepast op Salomo. Ook hij werd zoon van God genoemd. Maar in de Bijbel staat ook dat dit op Jezus van Nazareth slaat.

35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.

'Totdat' is hetzelfde als 'opdat'. Het is al geregeld (de jure), maar de facto nog niet. Dat gebeurt in Zijn wederkomst. Hij is de machtigste, maar oefent nog niet al Zijn macht uit. Hij maakt van Zijn macht gebruik door uit de volkeren een volk te verzamelen voor Zijn Naam. Christus beperkt Zijn macht, maar Zijn Koninkrijk komt bij het nederdalen van het Nieuwe Jeruzalem. Dan wordt de troon van David hersteld.

36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.

Het ganse huis Israëls is heel wat meer dan alleen de Joden.
De uiteenzetting van Petrus begint in vers 22: 'Jezus van Nazareth, een Man van God = Profeet' en eindigt met: 'Deze Jezus, Dien gij gekruist hebt, heeft God gemaakt tot Heere en Christus'. Dat was al aangekondigd, maar werd bevestigd bij Zijn hemelvaart, als beloning voor de weg die Hij gegaan is.

Joh. 3: 14 En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden;
15 Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.
16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

De verhoogde Slang = de verhoogde Christus. Tot Hem komen wij om van Hem nieuw leven te ontvangen. Maar Zijn huidige positie dankt Hij aan Zijn lijden en sterven, aan zijn loopbaan in gehoorzaamheid en aan Zijn dienst aan God en aan de mensen.

Hand. 2: 37 En als zij *dit* hoorden, werden zij verslagen in hun hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?
38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Zoals gezegd, Christus ontving als Eerste de belofte van de Geest. Sinds Zijn opstanding stort Hij die Geest uit over allen die zich bekeren. Wat was er beloofd? De Heilige Geest. Aan wie? Aan eenieder die gelooft. Daar zitten wat haken en ogen aan, want in feite zijn die beloften aan Israël gedaan. Want waar staat in het OT dat het is voor eenieder die gelooft?

Joh. 7: 27 Doch van Dezen weten wij, van waar Hij is; maar de Christus, wanneer Hij komen zal, zo zal niemand weten, van waar Hij is.
37 En op den laatsen dag, *zijnde* de grote *dag* van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.
38 Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.

De Heere Jezus stond te roepen.
Binnenste = het binnenste van Christus Zelf.

39 (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)

Het was vooraf in het OT aangekondigd.

'Konden' = het moment dat dit aanvangen zou, is inmiddels gepasseerd. Anders had er 'zullen' gestaan. Johannes is geschreven na de opstanding van Christus.

De Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was. De Geest was er niet altijd, maar moest nog komen. Die Geest is de Geest van Christus (zie ook Rom. 8: 11).

Als in Genesis gesproken wordt over de Geest Die zweefde over de wateren, dan is dat niet dezelfde Geest Die wij zouden ontvangen op grond van geloof. Strikt genomen was die Geest het nieuwe leven. Dat was er nog niet en werd pas verwacht in de opstanding van Christus. '... het oude is voorbij gegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.' (2 Kor. 5: 17).

De Profeet Die komen zou

De Heere Jezus was een Profeet. Zo noemde Hij Zichzelf ook. Bovendien staat er dat Hij een Man van God was.

Hij deed wonderen. Dit betekent niet dat Hij daarom God was. In het gunstigste geval bewijst het dat als iemand wonderen doet, hij een profeet is, een leraar van God gezonden. Dat het wonderen waren was ook niet zo belangrijk. Veel belangrijker was dat het tekenen waren.

De Joden verwachtten een profeet als Mozes (Deut. 18: 15, 18), maar pas toen Hij in Samária verscheen bij de Samaritaanse vrouw, werd Hij als Profeet erkend. De Joden zagen het niet in Hem.

Matt. 16: 13 ... Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremía of een van de profeten.

Waarom Jeremía? Jeremía zou koninkrijken afbreken, maar ook bouwen en planten. Afbreken had hij gedaan, want Jeremía was in hoge mate betrokken bij de afbraak van de Joodse staat. Maar er staat ook dat hij koninkrijken zou bouwen en planten. Dat heeft hij niet gedaan, dachten ze en daarom verwachtten de Joden dat Jeremía nog terugkomen zou. Maar Jeremía komt niet meer terug, want hij heeft zijn werk gedaan. Hij is

naar Ierland gegaan en heeft de dochter van Zedekía daar mee naartoe genomen, die daar trouwde met prins Eochaidh, uit het geslacht van Zerah, de broer van Perez, beiden zonen van Juda en Thamar. Eochaidh werd later Eremhon of Heremon genoemd, wat koning betekent. Zo bouwde Jeremía koninkrijken aan de einden der zee.

De Joden verwachten ook dat de Messias nog zal komen. Ze blijven wachten op iemand Die allang verschenen is, maar geloven Hem niet. Ze verwachten Elía, maar als de Joden gelovigen zouden zijn geweest, dan was Elía allang gekomen.

Moet je de komst van Elía dan overdrachtelijk nemen, omdat Johannes de Doper in de kracht van Elía kwam? Het één sluit het ander niet uit. Er komt een profeet als Mozes. Noem er één. Mozes. Te moeilijk?

Bethlehem of Galiléa, Jezus of Emmanuël

- Joh. 7: 40 Velen dan uit de schare, deze rede horende, zeiden:
Deze is waarlijk de Profeet.
- 41 Anderen zeiden: Deze is de Christus, en anderen
zeiden: Zal dan de Christus uit Galiléa komen?
- 42 Zegt de Schrift niet, dat de Christus komen zal uit den
zade Davids, en van het vlek Bethlehem, waar David
was?
- Micha 5: 1 En gij, Bethlehem Efratha! Zijt gij klein om te wezen
onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij
voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en
Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der
eeuwigheid.

Staat er letterlijk dat de Messias in Bethlehem geboren wordt? Nee, maar door associatie kun je het er wel uithalen. Davids familie kwam daar vandaan en Davids schapen waren in de velden van Efratha.

Hoe zit het dan met dat de Messias uit Galiléa zou komen? Wel, het staat nergens letterlijk, maar toch staat het er, alleen op verborgen wijze.

Neem nou Jozef. Hij wilde Maria verlaten, omdat zij zonder hem zwanger geworden was. In een droom verschijnt de Engel des HEEREN aan hem en zegt hem dat Maria een Zoon zal baren en dat Zijn naam Jezus zal heten, want: Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden (Matt. 1: 19-8 – 21).

Vervolgens staat er dan dat dit alles geschied is, opdat vervuld zou worden hetgeen van den HEERE gesproken is door den profeet (Jesaja), zeggende: Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuël; hetwelk is, overgezet zijnde, God met ons (Matt. 1: 22 – 24).

Zou de Heer nu Jezus of Emmanuël heten?

Terug naar waar de Messias vandaan zou komen: uit Bethlehem of Galiléa? Er zijn Joden die zeggen dat ze niet weten waar Hij vandaan komt. In Zach. 14 staat dat de Heer Zijn voeten zal zetten op de Olijfberg. Waar komt Hij dan vandaan? Dat staat er niet bij. Hij komt uit de hemel. Waar kwam Hij vandaan bij de intocht in Jeruzalem? Uit Galiléa. Bij die gelegenheid kondigde Hij de verwoesting van Jeruzalem aan. En als Hij wederkomt, waar komt Hij dan vandaan? Hij komt dan met de Zijnen, die geacht worden Galiléërs te zijn. Moeilijk? Men ontzegt God het recht om op literair verantwoorde wijze Zijn plan uiteen te zetten. Het gaat er niet om wat wij voelen of vinden, maar wat God aan ons openbaart. Dat is de prediking van Jezus van Nazareth. Hij heeft dat niet op een enkelvoudige manier gedaan, maar op velerlei wijze. In klare taal, op verborgen wijze, in beelden, typen, verhalen, geschiedenissen... enzovoort.

Koninklijk Zaad

Wie is Hij? Hij is uit het geslacht van David. David was in zijn dagen de zoon des mensen.

De Bijbel blijft met grote nadruk vermelden Wie Hij was, namelijk de Zoon van Adam en Erfgenaam van de troon van David.

David had natuurlijk veel meer zonen, ook in de dagen van de Heere Jezus. Er zijn verschillende koningshuizen die afstammen van David, maar de hoofdlijn is de lijn van de Heere Jezus. Bovendien, Hij leeft nog en is dus de grote Troonpretendent. Hij was niet zomaar de Zoon van een timmerman, maar stamde uit een koninklijke bloedlijn. Hij was de grote Kroonprins. Hij was de aangewezen figuur om de opstand tegen de Romeinen te leiden. Hij was niet iemand waarvan men dacht dat Hij kwam om onze zonden te verzoenen. De Joden wilden Hem zelfs met geweld tot koning maken, maar toen verborg Hij Zich.

Denk niet te gering over Hem; Hij is de Koning der koningen en Heere der heren. In die positie werd Hij geboren. Daarom aarzelen we ook om Hem zonder aanspreektitel Jezus te noemen.

Hij kwam weliswaar om te dienen, maar is nog steeds de Zoon van David en Hij zal op Zijn tijd de heerschappij opeisen en Zijn Koninkrijk vestigen. Hij zal de hele schepping aan Zich onderwerpen.

Het is nu het welaangename jaar des Heeren, maar daarna volgt de dag der wrake Gods (Jes. 61: 2).

(De zespuntige ster is een uitbeelding van het getal 6. Dat is het getal van de mens. De mens is ook op de zesde dag geschapen. Die ster kennen wij als de ster van David, maar het is de ster van Adam. Tevens wordt deze ster in verband gebracht met Salomo. Zowel David als Salomo waren erfgenamen van Adam. Zij beiden hadden het grootste rijk ooit in de geschiedenis. Wij kennen dat rijk wel, maar dan als het rijk der Feniciërs. In werkelijkheid was het een Israëlitisch wereldrijk en een voorafschaduw van het wereldrijk van Christus.)

Deze Jezus heeft God opgewekt en Hij is gesteld tot Heere en tot Christus. Er zijn twee aspecten aan Hem. Wij kennen Christus als Zoon van God. Op zeker moment werd Hij aangesteld tot Zoon en op de troon geplaatst. Aan de andere kant kennen wij Hem als de Zoon van David en Zoon van Adam. Vanaf Zijn geboorte en daarvóór wordt van Hem gezegd dat Hij de Zoon van David is.

Matt. 1: 1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den Zoon van Abraham.

Deze woorden zijn geschreven na de opstanding. Daarom zijn het ook nieuwtestamentische boeken. De geschiedenis is wel oudtestamentisch, maar ze zijn nieuwtestamentisch omdat ze geschreven zijn in de dagen dat het NT was aangebroken. Het gaat over Christus, over de opgestane Heer.

Als Zoon van David is de Heere Jezus ook de Zoon van Adam. Als Zoon van Abraham is Hij Degene Die nieuw leven voort zou brengen. Hij is ook de Hoge priester naar de ordening van Melchizédek. Dat heeft niets met afstamming te maken, maar met de vervulling van de beloften die aan Abraham gedaan zijn (zie Gal. 3 en 4).

Het geslachtsregister in Matthéüs

Sommige geslachtregisters in de Bijbel houden zomaar ergens op. Dit wil niet zeggen dat er verder geen geschiedenis van is.

Abraham, Izak, Jakob, de 12 zonen; daarna raak je de draad kwijt, hoewel er ook gesproken wordt over de kleinzonen van Jakob, waaruit vele volken zijn voortgekomen. Denk aan de Saulieten en de Simeonieten. Dat die dingen zijn opgeschreven heeft natuurlijk te maken met de uitwerking van Gods plan.

Alleen de lijn van Jezus Christus is compleet. Zie Lukas 3. Hij is de officiële Erfgenaam van Adam en dus ook van David. Aan Adam, Abraham en David zijn verschillende beloften gedaan, maar die komen allemaal samen in de Persoon van de Heere Jezus Christus.

Matt. 1 : 15 En Elihud gewon Eleázar, en Eleázar gewon Matthan, en Matthan gewon Jakob;

16 En Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit welke geboren is JEZUS, gezegd Christus.

Dit is geen lijn van afstamming, maar van erfopvolgers.

Matt. 1 : 12 En na de Babylonische overvoering gewon Jechónias Saláthiël, en Saláthiël gewon Zorobábel;

Saláthiël stamt helemaal niet van Jechónias af. Dat is een heel andere tak van de familie. Jechónias stamt van Salomo af en Saláthiël van Nathan, de broer van Salomo. Het erfrecht gaat over van Salomo op Nathan. Salomo en Nathan worden dus verwisseld, maar dat verhaal hebben we vaker gehoord.

Matt. 1 : 15 En Elihud gewon Eleázar, en Eleázar gewon Matthan, en Matthan gewon Jakob;

Daarna komt Jozef, die van Nazareth, de man van Maria. Wat maakt het uit dat Jozef de man van Maria was? Dit is niet de lijn van Jozef, maar van Maria. Maar de vrouw erft de troon niet, daarom is Jozef de erfgenaam. De Zoon van Maria werd via het huwelijk met Jozef de Erfgenaam van David. God zou uit het zaad van David de Koning verwekken. Jezus was de wettige Zoon van Jozef. Het gaat om erfrecht.

Hoewel het grootste deel van de Joden niet van Juda afstammen, betekent dit niet dat zij geen Joden zijn. Iedereen die zich bij het Jodendom aansluit is een Jood. Ruth en Rachab waren allebei niet van Israëlitische afkomst, maar zijn wel allebei stammoeder van de Heere Jezus.

16 En Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit welke geboren is JEZUS, gezegd Christus.

‘Gezegd Christus’. Jezus is de 13^e en Christus de 14^e. Als de drager van het erfrecht doodgaat, gaat het erfrecht naar de volgende. De erfgenaam van Jezus zou Jakobus, Zijn broer, moeten zijn, maar na het weekend meldde zich de Erfgenaam, de Opgestane uit de dood.

Op Jezus rustten de beloften. Hij kwam onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren verlossen zou. (Gal. 4: 4, 5). Onder dat OV ben je kind, maar onder het NV ben je zoon. De Heere Jezus leefde op aarde als kind onder de wet, maar wel om als Eerste als Zoon gesteld te worden. Omdat wij onder het NV leven zijn wij ook zonen, als we tenminste ons als zodanig gedragen.

Degene Die aan het kruis gestorven is, is niet een Ander dan Die uit de dood opstond. Hij is Dezelfde, maar bevindt Zich in een andere positie. Op Hem rusten niet meer de beloften, maar aan Hem zijn de beloften vervuld. Alles is daarmee nieuw geworden. Dit geldt ook voor het oudtestamentisch priesterschap en de wet (zie Hebr. 7).

In Jer. 31 werd het NV al aangekondigd. Daarop zegt Hebr. 8: 13 dat God door de aankondiging van dat Nieuwe Verbond het eerste (Verbond) oud gemaakt heeft. En wat oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning. Dat gebeurde dan ook toen het Nieuwe Verbond in werking trad.

Bovendien was door het NV het priesterschap veranderd. Daarom was het ook noodzakelijk dat er een verandering van de wet kwam, want onder het OV mochten alleen Levieten priester zijn. En het is openbaar dat onze Heere uit Juda gesproken is, op welken stam Mozes niet gesproken heeft van het priesterschap (Hebr. 7: 11 – 14). De Heere Jezus had helemaal geen Priester kunnen zijn als de wet niet veranderd was.

De geboorte van de Heere Jezus

Matt. 1: 18 De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, Zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.

Geboorte = wording.

Jezus die de titel 'Christus' draagt.

Ondertrouwd = verloofd. Dit betekent dat Jozef aan Maria had beloofd met haar te zullen trouwen.

Zwanger uit de Heilige Geest = dat zou niet moeten gebeuren, want ze waren nog niet getrouwd. Dat is een probleem voor Jozef, want het gaat om de erfgenaam van de troon.

19 Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk te verlaten.

Haar man? Dat was hij nog niet, maar op het moment van schrijven wel.

Het gaat over de juridische situatie.

Verlaten = in verband met de wet.

Jozefs verdwijnen sowieso heimelijk uit de Bijbel. Als je aan Jozef denkt, dan denk je aan koningschap, maar niet uit Juda en ook niet in het land.

20 En alzo hij deze dingen in den zin had, ziet, een engel des HEEREN verscheen hem in den droom, zeggende: Jozef, *gij* zone Davids! Wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest.

Als je aan Jozef denkt, dan denk je ook aan dromen.

Jozef, *gij* zone Davids! Dat is toch een hoge titel!

De Engel des HEEREN is JEHOVAH Zelf.

JEHOVAH is het uitgedrukte Beeld van Gods wezen. God is Geest en kan niet gezien worden, maar als Hij Zich bekendmaakt, doet Hij dat onder de naam JEHOVAH. Althans zo was dat in het Oude Testament. Als God nu

verschijnt, na de opstanding, dan verschijnt nog steeds JEHOVAH, maar zo wordt Hij niet meer genoemd. Wij kennen Hem nu als onze Heere Jezus Christus. Hij is het Afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Gods zelfstandigheid (Hebr. 1: 3).

Als de Engel onder het Oude Verbond verschijnt, dan is dat dus een Christophanie (een voorverschijning van Christus).

Als God Zich vertoont, dan vertoont Hij Zich bij gelegenheid in min of meer menselijke gedaante, als engel, als boodschapper. Hij heet ook 'de buitenste delen van de Godheid'. Als Hij na de opstanding verschijnt, dan verschijnt Hij als Christus. Hij zal te Zijner tijd vertonen de onzienlijke God (1 Tim. 6: 14 – 16). Daarom wordt Hij ook beschreven als Gods Beeld.

Als wij dus voor God verschijnen, dan verschijnen we voor Jezus van Nazareth. Hier in Matthéüs is het zo ongeveer de laatste verschijning van de Engel des HEEREN. Daarna was Jezus er.

Waarom verscheen de Engel des HEEREN in een droom aan Jozef? Alle dromen in de Bijbel hebben te maken met deze tegenwoordige bedeling. Kenmerk van deze bedeling is dat God dingen doet, maar verborgen voor de wereld.

Zone Davids dus. Dat is de titel. Op één of andere wijze verschilde de Heere Jezus van de overige mensen. Bovendien kwam Hij voort uit een onvruchtbare vrouw, als beeld van de wereld die in zichzelf onvruchtbaar is. Om vrucht te kunnen dragen is een wonder nodig en dat wonder is de man.

Maria was onvruchtbaar omdat zij geen man bekende. Het wonder was dus dat zij toch zwanger werd. Het Zaad werd ingebracht in deze wereld, waarop deze wereld alsnog vrucht voortbrengt (zie Rom. 8).

Nu is de wereld zwanger en zál vrucht voortbrengen. Dat is een kwestie van tijd.

21 En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Zij baart een kind, dat later Zoon zou worden.

In Lukas 2: 43 wordt Hij het 'Kind Jezus' genoemd.

Kind en knecht betekent in veel talen hetzelfde.

Denk aan 'boy' of 'garçon'.

Kind Jezus = Knecht Jezus.

Hij was Kind, maar zou Zoon worden.

Zij baarde hem een Zoon = zij brengt een Erfgenaam voort voor haar man.

Was Jezus er al voordat Hij geboren werd (pre-existentie)? Jezus is de naam van het Kind Dat gelegd werd in een kribbe. Hij was nog niets, kon nog niet praten, lezen enzovoort. Hij was een hol vat.

Jezus = Hosea of Jozua.

Jozua was stamhoofd van Efraïm, uit Jozef.

Die Zoon wordt dus logischerwijs Erfgenaam van de titel 'Zoon van David'.

JEHOVAH:

Je = JEHOVAH;

Hij = ook JEHOVAH.

Ja = onze bevestiging = JEHOVAH is vast en zeker.

Die Zoon zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Maar waarom geen Koning? Zalig maken is niet de functie van de koning, maar van de hogepriester. Dat staat in Hebr. 5: 1.

Hier wordt dus verwezen naar Zijn Hogepriesterlijke werk. Wij kennen Hem in de praktijk dan ook als onze Hogepriester. Zijn Koningschap wordt pas in de toekomst uitgewerkt.

Toen Hij leed en stierf was Hij geen Priester. Hij deed dus ook geen priesterlijk werk. Bovendien was het niet de bedoeling dat een priester zou sterven. Zij werden geacht voor altijd te blijven, maar helaas werden zij door de dood verhinderd voor altijd te blijven.

Voor wie was het werk dat Hij deed? Dat is alverzoening tegenover uitverkiezing. Hij leed voor alle mensen (zie Rom. 5: 6 – 8 - toen wij nog krachteloos waren enz.). Aan de andere kant reinigt Hij alleen de zonden van de uitverkorenen (zie Joh. 13 – de voetwassing).

Eenmaal gereinigd, daarna alleen de voeten.

Eenmaal gereinigd = iedereen;

De voeten = alleen voor gelovigen.

Als je deel wilt uitmaken van die voetenreiniging, dan moet je onderdeel uitmaken van Zijn volk.

'Zijn volk' uit vers 21 gaat dus niet zozeer over Zijn lijden en sterven, maar over Zijn werk na de opstanding.

Alles wat samenhangt met de historische geboorte van de Heere Jezus spreekt gelijktijdig over de wording van de Christus.

De Christus = Christus en de Gemeente.

- 22 En dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen van den Heere gesproken is, door den profet, zeggende:
- 23 Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuël; hetwelk is, overgezet zijnde, God met ons.

Dat is een citaat uit Jes. 7: 14.

Hoe heet Hij nu, Jezus of Emmanuël? Is dit de vervulling van de profetie?

De wording uit de maagd (parthenogenese) komt in de natuur veelvuldig voor. Denk bijvoorbeeld aan bijen. Een bijenkoningin kan ervoor kiezen haar eieren te laten bevruchten of niet. Bevruchte eitjes worden vrouwtjes (werksters of koninginnen), onbevruchte eitjes worden mannetjes (darren). De vrouw brengt dus iets voort van het mannelijk geslacht.

De geboorte van de Heere Jezus was een wonder, maar zeker ook een teken. Zie Jes. 7. Als je Jes. 7 leest, kom je nooit op het idee dat het daar gaat over de geboorte van Jezus uit de maagd Maria.

Waarom is het een teken? Men zegt dan dat er in de dagen van Jesaja een maagd zwanger geworden was en dat was dan een teken van de geboorte van de Heere Jezus. Maar in werkelijkheid is de geboorte van de Heere Jezus een teken van de geboorte van de Gemeente, voortgekomen uit Jozef en Maria die allebei staan voor de 10 stammen van Israël. Die 10 stammen hebben via Efraïm (= Jozef) het eerstgeboorterecht. En juist vanwege dat eerstgeboorterecht (Jozef was de drager van de naam Israël, niet Juda) gaat de vorming van de Gemeente vooraf aan de totstandkoming van het koninkrijk van Juda.

De belofte aan Jozef wordt vervuld aan de Gemeente en Juda was er niet bij. Als je de geschiedenis van Jozef leest in Genesis, dan was Juda er bij gelegenheid even niet bij, waardoor er een koninkrijk gevestigd werd buiten het land.

Maria = Mirjam = melaats. Zij moest in quarantaine buiten de legerplaats. Toen stond de geschiedenis van Israël stil. Er gebeurt iets buiten de legerplaats aan een melaats volk dat afgekeerd en verstoten is. Wij gaan niet voor niets buiten de legerplaats om Zijn smaadheid te dragen.

Jozef is Israël en aan hem zijn de beloften vervuld.

24	Jozef dan, opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk de Engel des HEEREN hem bevolen had, en heeft zijn vrouw tot zich genomen;
25	En bekende haar niet, totdat zij dezen haar eerstgeboren Zoon gebaar had; en heette Zijn naam Jezus.

Jozef is opgewekt = de Gemeente.

De gemeenschap tussen God en Israël is er niet, want de Heere verbergt Zich. Die gemeenschap komt alsnog tot stand, maar pas nadat die zoon geboren zal zijn. De relatie tussen Israël en de Joden wordt pas hersteld na de geboorte van dit Kind.

Van hoge komaf

Jezus van Nazareth was niet zomaar een verdwaalde Gallileër uit een obscuur dorpje. Hij had rechten op de troon van David en via David op de troon van Adam en daarmee recht op heerschappij over de hele mensheid. Dat die rechten ook gerealiseerd zijn/worden, komt niet alleen omdat Hij de Zoon des mensen is, maar ook en vooral omdat Hij van nog hogere komaf is. Hij was God, de Schepper van hemel en aarde. Hij had dus zelfs het eigendomsrecht. Niettemin was Hij hier op aarde als mens, want Hij had Zichzelf vernederd (zie Fil. 3).

Jezus van Nazareth was bekend als de Zoon van David en dus als rechthebber op de troon van David. De Joden wisten dat de troon van David nooit zou wijken. Hij moet dus wel indruk gemaakt hebben op de toen levende nationalisten.

Ze waren ook bang voor Hem, want ze zeiden dat als ze Hem Zijn gang lieten gaan, Hij de macht zou overnemen (Joh. 11 vanaf vers 47).

Matt. 2: 1 Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, *gelegen* in Judéa, in de dagen van den koning Heródes, ziet, *enige* wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen.

Bethlehem maakt deel uit van het gebied van Juda. Daar kwam Jesse (Isaï) vandaan en David.

Heródes = koning der Joden. Hij was ook Joods qua religie. Van afstamming een Edomiet = in het Grieks een Idumeër.

De Edomieten zijn ooit uit Petra verdreven door de Nabatheeën (afstammelingen van de oudste zoon van Ismaël) en vestigden zich en masse op het grondgebied van de Joden. Velen hebben toen ook de Joodse godsdienst aangenomen.

Heródes was dus koning der Joden. Pontius Pilatus was in die dagen stadhouder of praefectus over Judéa. Beiden lagen elkaar niet zo goed. Pilatus vond het daarom wel gemakkelijk dat de Heere Jezus voorgeleid werd voor hem, want er was immers al een koning der Joden. Vervolgens zond hij Hem door naar Heródes. Die vond het ook wel een goede grap en zo werden Heródes en Pilatus vrienden voor het leven (Profetie daarover in Hand. 4 vanaf vers 23. Zie verder de Evangelien).

2 Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

Zelfs in het buitenland was bekend dat er een koning der Joden geboren zou worden. Het is wel heel bijzonder dat zij helemaal uit het oosten kwamen om Hem te aanbidden. Dat deden ze vast niet bij de geboorte van andere koningskinderen.

- 3 De koning Heródes nu, *dit* gehoord hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem met hem.

Ontroerd = in de war gebracht, geschokt, ongerust zijn.

Heródes had een groot probleem. Er was een Koning der Joden geboren, terwijl hij koning der Joden was.

Maar ook geheel Jeruzalem was ontroerd. Dit was kennelijk niet zomaar iets. Wie waren die lui uit het oosten?

- 4 En bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar de Christus zou geboren worden.

Overpriesters en Schriftgeleerden = het Sanhedrin.

- 5 En zij zeiden tot hem: Te Bethlehem, in Judéa *gelegen*, want alzo is geschreven door den profeet:
6 En gij Bethlehem, *gij* land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israël weiden zal.
7 Toen heeft Heródes de wijzen heimelijk geroepen, en vernam naarstiglijk van hen den tijd, wanneer de ster verschenen was;

Er was dus heel wat aan de hand. Heródes nam de woorden van die wijzen bloedserieus.

- 8 En hen naar Bethlethem zendende, zeide: Reist heen, en onderzoekt naarstiglijk naar dat kindeken, en als gij Het zult gevonden hebben, boodschapt het mij, opdat ik ook kome en Datzelve aanbidde.
9 En zij, den koning gehoord hebbende, zijn heengereisd; en ziet, de ster, die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en stond boven *de plaats*, waar het Kindeken was.
10 Als zij nu de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde.
11 En in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeken met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij Hetzelve aanbeden; en hun schatten opengedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierook, en mirre.

Niet zomaar een cadeautje, maar schatten voor een Koning. Hij had dus

meteen vanaf Zijn geboorte een behoorlijk vermogen. De Heere Jezus was niet zo arm en zo gedroeg Hij Zich ook niet.

Wie zijn die wijzen? Men zegt dat zij drie koningen waren. Maar waarom noemen de katholieken hen koningen en wij wijzen?

In de grondtekst staat 'magoï' = magiërs = tovenaars.

Magoï = een bepaalde kaste in het rijk der Parthen aan wie een priesterlijke functie werd toegeschreven. Dat rijk was ongeveer zo groot als het Romeinse rijk. Beide rijken lagen ook geregeld met elkaar overhoop. De grens tussen beide rijken was de Eufraat. De koning was 'koning der koningen', de opperkoning.

De Magoï maakten deel uit van het bestuur over het land. Hun belangrijkste functie was het bijhouden van de famileregisters van de koningen. Dat was altijd een Koninklijke familie uit de stam van David. Joods dus en van dezelfde familie. De Magoï hielden bij wie er eventueel in aanmerking kwam om op de troon te komen.

Parthen waren Kaukasiërs en de Magoï waren dienstbaar aan de Joodse koningen. Daarom waren ze natuurlijk benieuwd naar die Koning Die in Bethlehem geboren zou worden.

De Romeinen wilden absoluut geen gedonder met de Parthen, want anders zouden ze weer over de Romeinen heenkomen en daar hadden ze slechte ervaringen mee. Lichte paniek dus bij Heródes en in Jeruzalem.

Het waren ook geen drie wijzen, maar waarschijnlijk meer. Ze werden vergezeld door minimaal een paar duizend man en waarschijnlijk nog wel meer. Zo ging dat bij de Parthen. Helemaal als er hooggeplaatste Parthen op reis gingen, die ook nog eens een waardevolle schat bij zich hadden. Ze werden daarom geëscorteerd door duizenden soldaten, koks en allen die nodig zijn om zo'n enorme reis te begeleiden.

Vandaar dat er grote beroering was bij Heródes, maar ook in geheel Jeruzalem. Als er slechts drie wijzen geweest waren, waarom zou geheel Jeruzalem dan in rep en roer moeten zijn?

Het leek dus op een internationale crisis. Heródes was bang voor de Romeinse keizer, dus hield hij zich gedeisd en bleef beleefd.

Er is nog een briefwisseling tussen de Heere Jezus en een koning der Parthen. Die koning was ernstig ziek en had gehoord van de wonderen van de Heere Jezus. Hij concludeerde dat Hij óf God Zelf moest zijn, óf dat God Zijn Zoon gezonden had. Hij vroeg of de Heere Jezus alstublieft naar hem toe kon komen om Hem te genezen. De Heer schreef terug dat Hij eerst Zijn werk af moest maken in Judéa en dat Hij daarna iemand zou sturen die hem genezen zou.

Hier werd de Heere Jezus door de Magoï geëerd als Koning der Joden.

Een profeet is niet ongeëerd dan in zijn eigen vaderland. Deze uitdrukking impliceert dat de Heere Jezus dus kennelijk in het buitenland wel geëerd werd.

Hij moest naar Egypte vluchten. Hoe zou dat daar gegaan zijn? Ze zijn vast niet heel onopvallend de grens overgegaan, om daar vervolgens zich twee jaar op een camping schuil te houden. 'Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen'. Eén van die zonen was Jeróbeam. Dat was ook niet zomaar iemand, maar van hoge komaf. En men kan nu nog het huis van Jeremía en des konings dochters in Egypte aanwijzen. Dat waren allemaal voorname mensen, van hoge komaf.

De Heere Jezus vormde een bedreiging voor de troon. Hij was immers de Zoon van David! Hij predikte niet van: 'Ik ben dit en dit en dat', nee, Hij predikte de Schriften: 'Wat zeggen de Schriften over Mij?'. Hij deed tekenen die in de Schriften geprofeteerd waren. Wie Hij was, wist men heel goed.

Die ster was een ufo. Dat is in het Hebreeuws een ishtar.

Ishtar, Esther, betekent in het Perzisch letterlijk 'sterretje'. Ashasveros gaf Esther deze naam, want haar Hebreeuwse naam was Hadássa.

Ishtar is het woord waarmee God in Deut. 31: 7 tegen Mozes zegt: 'maar als Israël straks andere goden achterna loopt, dan zal Ik ze 'estheren' (dan zal Ik hen verlaten en mijn aangezicht voor hen verbergen). Een ster is dus een verborgenheid.

Engelen worden in de Bijbel ook wel aangeduid als ishtar, als sterren (zie Job 38: 7 en Openb. 1: 20). Die ster kon dus heel goed een engel zijn en daarmee was de verschijning van die ster een Goddelijke openbaring.

Read between the lines

Matt. 9: 27 En als Jezus van daar voortging, zijn Hem twee blinden gevolgd, roepende en zeggende: *Gij Zoon Davids*, ontferm u onzer!

Zone Davids = Zijn titel.

De Zoon van David zou Zich ontfermen over Zijn volk (Hoséa 2: 22).

Deze twee blinden erkennen Zijn positie en wisten kennelijk dat Hij blinden de ogen opende, los van het feit of dit nu letterlijk of overdrachtelijk is.

28 En als Hij in huis gekomen was, kwamen de blinden tot Hem. En Jezus zeide tot hen: Geloof gij, dat Ik dat doen kan? Zij zeiden tot Hem: Ja, Heere!

Ze geloofden kennelijk de Bijbel.

Toen Paulus op weg was naar Damaskus omscheen hem snellijk een licht van de hemel en hij werd stekeblind. In feite was hij dat altijd al. Zijn ogen worden daar in Damaskus zowel fysiek als geestelijk geopend. Vervolgens gaat hij naar een berg in Arabië, naar de Sinai. Hij ging daar kijken hoe het zit met het Oude- en het Nieuwe Verbond. Paulus kende de wet, maar klaarblijkelijk alleen oppervlakkig. Maar zoals het met alle goede literatuur is: read between the lines. De betekenis van een tekst beperkt zich lang niet altijd tot wat de letters laten zien. Goede tekst heeft dubbele bodems en diepere betekenissen. En dit geldt zeker voor het Woord van God. De schilderingen in de Bijbel spreken boekdelen. Het is geen onbeduidende geschiedenis, maar geeft een dieptebeeld van Wie de Heer is.

Alles wat de Bijbel ons geeft is kunst, beeldende kunst. Waarom zijn het twee blinden en waarom bij Jericho? Dat zegt iets; dat heeft iets te betekenen. Je moet door de tekst heen kijken om dat dieptebeeld te krijgen. Door oppervlakkig naar een tekst te kijken, doorgrond je nooit de betekenis. Behandel het Woord als het Woord van God. Als de Heer je wat laat zien en je weigert het aan te nemen, dan gaat de hele Bijbel dicht.

De Heer wil eenieder van ons vullen. Hoeveel erin kan is bij iedereen verschillend.

Paulus bidt in Efeze 1:

17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;

In Zijn kennis = kennis van Hem. Wij zouden ons daar laten brengen. De Geest zal ons in heel de Waarheid leiden. Als we dat tenminste toelaten, want wij kunnen dat werk tegenhouden. 'Blust de Geest niet uit'. Kan dat? Ja, dat kan, want dat staat er. Wij zouden ons laten leiden, opdat wij weten Wie Christus is. Je zou Hem daarbij niet uit deze wereld isoleren, want dan hou je slechts een theoretisch Godsbeeld over. We zouden ons juist geen beeld van God maken, want dat doet Hij in de Persoon van onze Heere Jezus Christus. Het Woord schildert ons Hem (Gal. 3: 1), in al Zijn aspecten of hoedanigheden.

Paulus spreekt in 2 Kor. 12 over zichzelf. Hij kende een mens in Christus die opgetrokken is geweest in de hemel. Hij had onuitsprekelijke dingen gezien, maar hij mocht ze niet uitspreken. Waarom niet en door wie niet? Dat waren de Korinthiërs zelf. Zij wilden het niet horen. Dat frustreerde Paulus hevig. Toen mocht hij vrijuit spreken, maar kon het niet, omdat men het niet horen wilde.

Gekend uit de Schriften

Jezus van Nazareth, de Zoon van David, de Koning der Joden, was niet alleen een interessante Figuur, want als Zoon des mensen had Hij nogal wat hogere rechten. Men wilde Hem zelfs met geweld Koning maken. Het was dus bekend dat Hij een belangrijke persoon was.

Bij de discipelen was het een duidelijk misverstand dat zij meenden dat het Koninkrijk onmiddellijk openbaar zou worden.

Matt. 12: 16 En Hij gebod hun scherpelijk dat zij Hem niet openbaar maken zouden ;

'Praat er niet over, want het gaat over de Schriften'. Daaraan ontleent Hij Zijn positie. Zij zouden niet Hém prediken. Dat deed Johannes de Doper, maar de Heere Jezus en de discipelen niet. Zij predikten de Schriften en daaruit zou men herkennen Wie Hij was. In Hand. 2 was het Petrus pas geoorloofd vrijuit te spreken. Dat kon pas nadat de Zoon des mensen uit de dood was opgestaan. Petrus zegt daar dan ook niets over de nood van de individuele mens, of dat wij de Heere Jezus nodig hebben in ons leven. Het gaat niet om ons. De Bijbel is Christologisch en spreekt over Hem. Het is profetie en Hij is Degene Waarvan de profeten gesproken hebben. Zie ook Joh. 1.

Men had nog nooit van de opstanding gehoord. Het ging dan ook om de Eerstgeborene. Eerst Jezus en daarna de Gemeente.

Ze mochten Hem niet openbaar maken...

- 15 Opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende:
- 16 Ziet, Mijn Knecht, Welken Ik verkoren heb, Mijn Beminde, In Welken Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen, en Hij zal het oordeel den heidenen verkondigen.
- 17 Hij zal niet twisten, noch roepen, noch zal er iemand Zijn stem op de straten horen.
- 18 Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en het rokende lemmet zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot overwinning.

Jes. 42: 1 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, *in Denwelken* Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.

Die woorden werden ook vanuit de hemel gesproken. Door een wonder

verandert Knecht in Zoon, maar dat was toen nog prematuur. In Zijn vernedering was Hij nog Knecht.

Men heeft Zijn stem op de straten gehoord, maar dat gebeurde op terughoudende wijze. Hij zou niet proberen de omstandigheden te veranderen. Eerst zou Hij het oordeel uitbrengen tot overwinning. De Heere Jezus claimde Zijn rechten niet en predikte helemaal geen nieuwe Godsdienst. Hij predikte gewoon de Schriften.

Deze zelfde uitspraken zijn ook van toepassing op onze dagen, maar op een ander niveau. Ook nu manifesteert Christus Zich niet, hoewel sommige kringen beweren van wel. Hij vertoont Zich nu niet openlijk, maar verbergt Zich. Atheïsten zeggen dan ook dat God niets doet en dus niet bestaat.

Gekrookte riet = het onrecht in de wereld. Hij doet er niets aan, hoewel Hem alle macht gegeven is, maar Hij is lankmoedig en genadig. Verder gebruikt Hij deze tijd om uit deze wereld een volk te roepen voor Zijn Naam.

En als je dan een gekrookt riet bent, dan doet Hij er wat aan, maar in het verborgene. Je weet dus ook niet dat Hij het gedaan heeft. De vleselijk georiënteerde mens zal het werk van de Geest overigens helemaal nooit zien. Ja mensen kunnen veranderen, maar hoe dat gebeurt weet je niet.

De Heere Jezus deed wel tekenen, maar dat is omdat het OT zegt dat de Messias die tekenen zou doen, zodat men nooit zou kunnen zeggen dat Hij de Messias niet kan zijn. Bovendien zijn die tekenen plaatjes die ons van alles vertellen over Zijn werk. Hij voerde die bediening voornamelijk uit in Galiléa en niet in Judéa, zoals Hij dat ook nu doet.

19 En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen.

Zijn Naam is Zijn reputatie. Dat is al wat over iemand bekend is. Zodra je beschrijft Wie Hij is, maak je Zijn Naam bekend. Daar hoopten de heidenen op en daar is de zaligheid dan ook naartoe gegaan, want de Joden hoefden het niet.

20 Toen werd tot Hem gebracht een van den duivel bezeten, *die* blind en stom *was*; en Hij genas hem, also dat de blinde en stomme beide sprak en zag.

Duivel = demon.

Het kenmerk van demonie is dat je niet voor rede vatbaar bent. Er kan niet meer mee gecommuniceerd worden, behalve via het internet. Dat merk je ook, tenzij je zelf niet spoort. Er wordt finaal langs elkaar heen gesproken.

Ze horen en verstaan niet meer, er dringt niets meer naar binnen. De luiken gaan dicht. Dat is soms ook letterlijk zo, dat mensen die door demonen bezeten zijn blind en doof worden. Psychische doof- en blindheid komt ook voor.

Iemand die dom is heeft ook niets te zeggen. Dom en stom zijn dus overlappende begrippen.

In het OT staat dat Israël gedurende bepaalde perioden in de geschiedenis blind zou zijn en dus ook niets te zeggen zou hebben. Voor de heidenen lijkt me dat logisch. God heeft Zich via Israël aan de wereld geopenbaard. Israël is van oudsher het uitverkoren volk. Waarvoor uitverkoren? Niet om eeuwig leven te ontvangen, maar om een koninklijk en priesterlijk volk te zijn. Als God Zich dus openbaart, dan doet Hij dat via Israël en vanuit Israël wordt het verspreid over alle volken (zie Ex. 19: 5, 6).

Het was Israël vergund de werken Gods te zien en op grond daarvan te spreken. Maar zij vonden dat volstrekt oninteressant. Daardoor raakten ze de Bijbel kwijt. Josía vond de boeken van Mozes weer terug, maar Israël zou blind en stom worden. Zo kennen wij het Joodse volk in onze dagen. Ze praten wel veel, maar het is inhoudsloos, omdat ze Degene over Wie het gaat verwerpen.

Het wonder van de genezing van de bezetene is niet dat er een individu bevrijd wordt van zijn commensaal of parasiet. Het is een teken.

21 En al de scharen ontzetten zich, en zeiden: Is niet Deze de Zoon van David?

Daar waar de Zone Davids verschijnt wordt de macht van de duivel en zijn personeel gebroken. Het teken was dat als men tot de Messias zou komen, Hij Israël de ogen zou openen en genezen, zodat men dan kon zeggen: 'Hoe lieflijk zijn de voeten Desgenen Die het Evangelie predikt'. Het is hier op het laagste niveau van profetie, maar in onze dagen wordt die profetie op het hoogste niveau vervuld aan de heidenen die daarop hopen.

Is Hij niet de Zoon van David? Ze kenden Hem. In een ander verband zien ze Hem als de Zoon van een timmerman. Hoe kan Die zoveel weten? Ja, Zelfstudie.

Waar haalde de Heer Zijn wijsheid vandaan? Uit de Schriften. Hij moest net zo goed moeite voor het leren doen, want ook Hij was een gewoon Mens. God maakt Zich alleen openbaar binnen de Gemeente. Als je dus wijsheid wilt vergaren dan moet je bij Hem en in de Gemeente zijn.

Als je de profetieën een beetje kent, dan zou je kunnen weten dat Degene

Die doven en blinden geneest de Messias moet zijn. Die verwachten de Joden ook, maar als Hij zal gekomen zijn, dan zijn de Joden geen Joden meer, maar christenen en dat willen ze niet. Wij zijn het al en dus zijn wij eerstelingen.

22 Maar de Farizeeën, *dit* gehoord hebbende, zeiden: Deze werpt de duivelen (demonen) niet uit, dan door Beëlzebul, den overste der duivelen (demonen).

Beël = Baäl = heer.
Zebul of Zebub = vliegen. Dat zijn demonen, die je afleiden en verhinderen te communiceren.

Deze Beëlzebul is heer der vliegen, of overste der demonen. Dat is de duivel.

23 Doch Jezus, kennende hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en een iedere stad, of huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan.

24 En indien de satan den satan uitwerpt, zo is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan zijn rijk bestaan?

Dat is een hoopvolle gedachte: als de satan tegen zichzelf verdeeld is, kan het nooit lang meer duren.

25 En indien Ik door Beëlzebul de duivelen uitwerp, door wien werpen ze dan uw zonen uit? Daarom zullen die uw rechters zijn.

26 Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.

Hij zou het Koninkrijk Gods komen brengen. Wie? Deze Zoon Davids. Als alle beloften vervuld zijn, dan zal er één Koning koning zijn over hemel en aarde.

Het Koninkrijk der hemelen is hetzelfde als het Messiaanse Rijk. Dat Koninkrijk zal eerst in de hemel zijn en daarna ook op aarde.

Matt. 15: 21 En Jezus van daar gaande, vertrok naar de delen van Tyrus en Sidon.

Tyrus en Sidon liggen in het rijk van de Feniciërs, een grondgebied van wat luttele vierkante kilometers. In werkelijkheid maakte dat rijk deel uit van het rijk van Salomo, het grootste wereldrijk ooit. Alle koningen der aarde kwamen dan ook naar Jeruzalem om hem te eren en om zijn wijsheid te

horen.

De koningin van Sheba kwam niet van Sheba, maar heette zo. Ze kwam uit Egypte en heette Hatsjepsoet en zij was zeker niet de minste.

Tyrus en Sidon speelden een rol in het rijk van Salomo, onder leiding van koning Hiram.

- 22 En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem zeggende: Heere! *Gij* Zone Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten.

Je bent hier in het buitenland, maar dan 1000 jaar verder. Hoe komt zij aan die termen, Zone Davids? Uit de Bijbel natuurlijk. Die was daar dus kennelijk ook bekend. Als je Hem zoekt, zul je Hem vinden en wie de Zoon van David als zodanig erkent, ontvangt die belofde ontferming.

- 23 Doch Hij antwoordde haar niet één woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na.
- 24 Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

De Heer is eerst wat terughoudend. De verloren schapen zijn de 10 stammen van Israël. 'Verloren' niet in de zin dat men niet meer wist wie en waar ze waren, maar zij waren verloren voor de priesterlijke functie. De bewoners van Libanon zijn op typologische wijze een uitbeelding van de 10 stammen van Israël. Waarom bijvoorbeeld wordt de tempel gebouwd met de ceders van de Libanon...?

- 25 En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij!
- 26 Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens *voor* te werpen.
- 27 En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens eten ook van de brokjes die vallen van de tafel van hun heren.
- 28 Toen antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd gezond van diezelfde ure.

Waarom doet de Heer zo flauw? Vanwege de symboliek. Die kruimels zijn net zo goed bestemd voor een hond (blindengeleidehond). Hij opent ons de ogen en is een goed werk begonnen, opdat wij een priesterlijk volk zouden zijn, want dat is onze roeping.

Wij zitten niet aan als honden, maar als medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods (Ef. 2: 19).

Het schilderij van het laatste avondmaal is een uitbeelding van onze gemeenschap met Hem. Wij zitten aan met Hem.

Geboorte van Jezus een type van de geboorte van de Gemeente

Matthéüs verwijst nogal eens naar de Zoon van David en de beloften die aan Hem gedaan zijn. Markus doet dat ook, maar we gaan nu eerst naar Lukas.

Luk. 1: 26 En in de zesde maand werd de engel Gabriël van God gezonden naar een stad in Galiléa, genaamd Názareth;

Het valt meteen op dat exact een half jaar na de aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper de geboorte van de Heere Jezus wordt aangekondigd.

Denk aan Ex. 12. De overlijdensdatums van Aäron en Mozes schelen ook precies een half jaar. Koning- en priesterschap zijn aan elkaar gerelateerd; Johannes de Doper en de Heere Jezus worden met elkaar vereenzelvigd.

- 27 Tot een maagd, die ondertrouwd was met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize Davids; en de naam der maagd was Maria.
- 28 En de engel tot haar gekomen zijnde, zeide: Wees gegroet, gij begenadigde; de Heere *is* met u; gij *zijt* gezegend onder de vrouwen.
- 29 En als zij *hem* zag, werd zij zeer ontroerd over dit zijn woord, en overlegde, hoedanig deze groetenis mocht zijn.

Maria vraagt zich af wat hierachter zit; wat is hier de bedoeling van? Maria staat voor een heel volk. Het gaat dus over een heel, begenadigd, volk.

- 30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.
- 31 En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS.
- 32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de HEERE, zal Hem den troon van Zijn vader David geven.

Deze woorden beloven grootse dingen, maar hoe groot was de Heere Jezus eigenlijk in Zijn aardse omwandeling?

Hij had geen gedaante, noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben (Jes. 53: 2).

En: ... de Allerhoogste heeft heerschappij over de koninkrijken der mensen, en geeft ze aan wien Hij wil, ja, zet daarover den laagste onder de mensen (Dan. 4: 17). Dát is de Heere Jezus. Hij is de laagste onder de mensen. Hij had gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij had geleden. Daarom heeft Hem God ook groot gemaakt. Hij was dat toen bij Zijn geboorte in Bethlehem niet. Maria kreeg een baby. Die baby moest opgroeien. Later zou Hij de Zoon des Allerhoogsten zijn. Pas na Zijn opstanding werd Hij tot Zoon aangesteld. Hier was het profetie.

Tijdens Zijn leven hier op aarde heeft de Heere Jezus niet de troon van David gekregen. De Heer is nu in de hemel en daar staat de troon van David niet. Die staat in Jeruzalem op aarde (zie bijv. Psalm 122). Ooit zal Jeruzalem verwoest worden, maar daarna weer hersteld. Dan zullen alle volken der aarde vanuit Jeruzalem geregeerd worden voor tenminste 1000 jaren.

Meestal zegt men dat God een troon beloofd heeft aan David, maar dat Hij die belofte weer heeft ingetrokken. Die beloften waren conditioneel, voorwaardelijk. Maar ze kunnen niet conditioneel zijn, want de vervulling van die beloften kwam pas veel later, ruim na de dood van Abraham en David. Wel is het zo dat als er een koning is die niet handelt naar de wil van God, dat God hem van de troon zal halen en een ander voor hem in de plaats stelt.

33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Dat Koningschap zal niet bij Zijn geboorte zijn. Eerst komt Hij als de Zoon des mensen om te zoeken wat verloren was. Hij kwam eerst om vernederd te worden en om te dienen, om pas daarna verhoogd te worden.

Israël is het Koninklijk en priesterlijk volk. Dat is nu de Gemeente. Maar in vers 33 staat niet Israël, maar Jakob.

Als Jakob zijn zonen zegent heet hij ineens Israël, maar dat komt omdat hij daar God vertegenwoordigt. Hier heet hij Jakob. Die naam heeft te maken met zijn natuurlijke afstamming. Het gaat dus over het natuurlijke volk Israël.

Het aardse Koninkrijk wordt pas vervuld in de wederkomst van Christus. Nu heeft Hij een troon in de hemel en verzamelt zich een volk voor de hemel. Dat gaat buiten het aardse Koninkrijk om. En omdat het aardse Koninkrijk nog vervuld moet worden, verwachten wij ook niet het vergaan van de wereld.

Vers 32 en 33 zijn ontleend aan de beloften aan David in 2. Sam. 7, die vervuld worden in deze Zoon van Maria.

Het is vrij logisch dat de Joden in die dagen de vervulling van die beloften verwachtten. Immers... '70 weken zijn gesteld...' (Dan. 9: 24 – 27). Dat kun je gewoon uitrekenen en dan kom je uit in de dagen van de Heere Jezus. Daniël beleed in hoofdstuk 9 de zonden van het volk en hij kreeg als antwoord een nieuwe profetie. Niet over 70 jaar, maar over 7 maal 70 jaar. Het zou de definitieve vervulling moeten brengen van de beloften uit 2 Sam. 7.

Die beloften zijn weliswaar van toepassing geweest op Salomo, maar inmiddels kun je weten dat Salomo een type van Christus is, want hij is gestorven en zijn koninkrijk en troon waren dus niet eeuwig. Er wordt gesproken over Salomo, maar tegelijkertijd over de echte Salomo, de Vredevorst.

Hetzelfde gold voor Izak. Het was niet Izak, maar Christus. En als in Gen. 1 staat 'laat Ons adam maken', dan gaat dat niet over Adam, want Adam was niet naar Gods gelijkenis. Anders zouden we wel een zeer lage dunk van God moeten hebben. Adam was een prototype en voorbeeld van Christus. Zie Rom. 5: 12 – 21.

Taal is een mooi ding, maar je moet het wel willen begrijpen. Dat geldt voor alle taal, maar in het bijzonder natuurlijk voor het Woord van God. De beloften uit 2 Sam. 7 worden vele malen herhaald in de door David geschreven Psalmen.

- 34 En Maria zeide tot de engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne?
- 35 En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwten; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.

Als Maria nu een volk vertegenwoordigt en je leest het nog een keer; dan betekent dit dat er een geboorte van een mannelijk kind wordt aangekondigd uit dat volk. Er is helemaal geen gemeenschap, maar toch wordt er een kind geboren. Dat jongetje wordt uiteraard weggerukt tot God en Zijn troon (Openb. 12: 5).

Maria staat voor Israël. Op één of andere wijze, door het werk van de Heilige Geest, wordt er een nieuw volk gebouwd = de Gemeente.

Als de vrouw zwanger wordt, dan is dat een teken van hoe uit Israël de Gemeente geboren wordt, een mannelijk volk. De troon zou aan die mannelijke zoon gegeven worden.

Dat Koninkrijk zou aan geen ander volk worden overgelaten (Dan. 2: 44).

Dat volk is de Gemeente, de Zoon. De Gemeente zal tot zoon gesteld worden. Wij zijn gepredestineerd tot zoonstelling (Ef. 1: 5) en wij verwachten de aanstelling tot zonen (Rom. 8: 23).

Als we persoonlijk deel willen hebben aan die erfenis, dan moeten we niet onder de wet gaan leven (Gal. 4: 1 – 7), maar ons onderwerpen aan de wil des Heeren. Als je die wil niet kent, dan...

- Rom. 12: 1 ... Dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige, en Gode welbehaaglijke offerande, *welke is* uw redelijke godsdienst.
- 2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds (verstand), opdat gij moogt beproeven, *welke de goede, en welbehaaglijke en volmaakte wil van God zij.*

Terug naar Lukas.

Dit Kind moest in ieder geval nog wat leren, namelijk gehoorzaamheid. Was Hij dan eerst ongehoorzaam? Nee, maar Hij moest ervaring opdoen en onder leiding van iemand die Hem de weg wees. Hij moest leren dat Hij ondergeschikt was. Je zult maar geboren worden als Zoon van Abraham en David, met alle rechten die daaraan vastzitten, maar wel rechtstreeks de hel ingaan.

De duivel wist er wel raad mee: 'Onderwerp U aan mij en ik geef U alle koninkrijken der aarde'. Dat was de Koninklijke claim waar Hij recht op had, maar Hij eiste niets op. Het was beslist geen gemakkelijk leven en ook geen riant positie waarin de Heere Jezus verkeerde.

Ons leven is ook niet gemakkelijker geworden sinds wij weten dat we straks in de hemel zijn en dat ons straks recht gedaan zal worden. Pas als we leren ons verstand te gebruiken boven ons instinct of emotie, zal het een stuk makkelijker worden. De Heere Jezus wist het allemaal wel, maar het is nog maar de vraag of Hij Zijn instinct en emotie onder controle kon houden.

Als je met een hele club medegelovigen in Wuppertal bent, dan is het vrij gemakkelijk. Je legt dan voor een week alle zorgen van je af. Dat bevestigt dus dat je het beste elke dag Bijbelstudie kunt doen en Gods woorden overdenken. In ieder geval liep Zijn loopbaan via vernedering.

Johannes de Doper een type van de Heere Jezus

- 36 En zie Elizabet, uw nicht, is ook zelve bevrucht, met een zoon, in haar ouderdom; en deze maand is haar, die onvruchtbaar genaamd was, de zesde.

Door deze constructie worden beiden, Johannes de Doper (beeld van de Heere Jezus in Zijn eerste komst) en de Heere Jezus (Beeld van de Heere Jezus in Zijn wederkomst) aan elkaar gelinkt.

Iemand moest de wegbereider van de Messias zijn. Dat lijkt volkomen

overbodig. Maar de Bijbel kondigt in ieder geval in Jes. 40 iemand aan die de weg van de Messias zou bereiden. Het kon vanaf dat moment dus niet meer anders. Volgens de Schrift moest eerst iemand Zijn weg bereiden. De prediking was, dat als het Joodse volk tot aanvaarding van de Messias zou komen, dat in die generatie het Koninkrijk zou zijn opgericht, maar pas na die wegbereider.

Als de Heere Jezus straks terugkomt, dan is Hijzelf in Zijn eerste komst de Wegbereider van de Christus geweest.

Dus Johannes de Doper → De Heere Jezus → Christus.

Stond Johannes de doper in Zijn schoenen? Ja maar hij vond zichzelf onwaardig.

67 En Zacharías, zijn vader, werd vervuld met den Heiligen Geest, en profeteerde, zeggende:

Als iemand vervuld wordt met de Heilige Geest, dan gaat hij spreken.

68 Geloofd *zij* de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;

Zijn volke = Israël.

69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;

Hoorn der zaligheid = hoorn die Samuël nam om David te zalven.

Saul werd vanuit een kruikje gezalfd en een kruik gaat net zolang te water tot hij barst. Een kruik gaat niet altijd mee. De kans is groot dat wij, terugkijkend op ons eigen leven, ook allemaal scherven zien.

Kruik = beeld van de vergankelijkheid van de mens.

Saul = type van de wet. Zijn koningschap was maar tijdelijk. Het Verbond der wet is per definitie tijdelijk omdat het beloofde Nieuwe Verbond onvoorwaardelijk was en de wet voorwaardelijk. Zie Gal. 3: het Oude Verbond is een illustratie van het Nieuwe Verbond.

Na Saul wordt er iemand gezalfd vanuit een hoorn = koningschap en opstanding.

Hoorn = kerem = kroon. Een hoorn brengt geluid voort.

Uit die hoorn komt olie = nieuw leven.

Het is een beeld van koningschap van iemand die stierf, maar leeft.

De Zaligmaker wordt gezalfd uit de hoorn des heils in het huis van David. Dat kan niet over Johannes de Doper gaan, want hij kwam uit de stam van Levi. Het was naar aanleiding van de geboorte van Johannes de Doper, maar het ging over de Heere Jezus.

70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld *geweest zijn*;

Zie Hebr. 1: 1.

Alle profeten hebben gesproken over de komst van de Messias. Zie hiervoor in het bijzonder 1 Petr. 1: 11.

Alle profeten? Ja, alle en vanaf de eerste bladzijde van de Bijbel.

Enkele voorbeelden:

Er zij Licht = gaat over de komst van de Messias; zie 2 Kor. 4: 6.

Laat Ons adam maken = Christus; zie Rom. 5: 14.

Abel = ijdelheid = de Heere Jezus = Hij zal niet hebben (Dan. 9: 26 – in de SV staat: ... maar het zal niet voor Hem zelve zijn; in de grondtekst staat: ... maar Hij zal niet hebben). De Heere Jezus zou Zijn Koninkrijk niet hebben, want...

Kaïn = het Joodse volk. De namen van de afstammelingen van Kaïn geven de geschiedenis van Israël weer. Dat volk moet eerst tot bekering komen en de Naam des HEEREN aanroepen. Dan zal Christus wederkomen en alsnog Zijn Koninkrijk hebben.

Wie is die Zoon des mensen. Zie Hebr. 1 en 2 en Psalm 8. Dat was niet Adam, niet Seth of David, of de mens in het algemeen als kroon der schepping, maar de HEERE is Zijn Naam.

De geboorte van de Heere Jezus is het begin van de vervulling van de beloften.

- 71 *Namelijk* een verlossing van onze vijanden, en van de hand al dergenen, die ons haten;
- 72 Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaders, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond;
- 73 *En* aan den eed, dien Hij Abraham, onzen vader gezworen heeft, om ons te geven,
- 74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden Hem dienen zouden zonder vreze,
- 75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens.

Wij zijn bekeerd van de afgoden opdat wij de levende God zouden dienen. Daartoe heeft Hij ons bekwaam gemaakt.

- 76 En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden;

Het gaat over Johannes de Doper en over de Heere Jezus.

De Heere Jezus was een Profeet en de tekenen die Hij deed waren profetisch. En als de Here Jezus zegt: 'Er is geen groter profeet dan Johannes de Doper', dan spreekt Hij waarschijnlijk over Zichzelf.

- 77 Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in
vergeving hunner zonden,
78 Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid
onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit
de hoogte;
79 Om te verschijnen dengenen, die gezeten zijn in
duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te
richten op den weg des vredes.
80 En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest,
en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning
aan Israël.

Vers 80 – zie Luk. 2: 40. Let op de parallellen.

- Luk. 1: 47 En mijn geest (van Maria) verheugt zich in God, mijn
Zaligmaker;
54 Hij heeft Israël, Zijn knecht opgenomen, opdat Hij
gedachtig ware der barmhartigheid.
55 (Gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders, *namelijk*
tot Abraham, en zijn zaad) in eeuwigheid.

Maria maakt ook melding van de beloften die door de Heere Jezus vervuld zijn in Zijn opstanding. Dat heeft ze later begrepen. Ze bewaarde die woorden in haar hart (Luk. 2: 19, 51).

Zo gaat dat bij ons ook vaak. Je begrijpt meestal niet alles, maar dan bewaar je die woorden in je hart. Het wordt je dan vanzelf een keer duidelijk hoe het zit.

De Bijbel is een puzzelboek. Vergelijk het met een legpuzzel. Je sorteert stukjes die je nu nog niet plaatsen kunt, maar later wel. Dat is studie. Niet bladzijde voor bladzijde zoals op school. Je onderzoekt je verzamelde feiten en rubriceert ze. De wetenschap doet dat ook, maar legt de stukjes verkeerd aan elkaar. Wat ze overhouden kunnen ze niet plaatsen. Daarvan zeggen ze dat ze het nog niet weten.

Er zijn ook wetenschappers die de Bijbel als referentie nemen. Zij komen vaak tot heel andere conclusies dan de wetenschappers die dat niet doen. Denk bijvoorbeeld aan Immanuël Velikovsky. Hij schreef boeken als 'Eeuwen in chaos', Ramses II en zijn tijd', De zeevolken' en 'Eudipus en Echnaton'. Daarin maakt hij een reconstructie van de geschiedenissen van Egypte, andere grote wereldrijken en de Bijbelse geschiedenis. En waar het de wetenschappers niet lukt, omdat ze de puzzelstukjes op de

verkeerde plaats hebben neergelegd, kost het Velikovsky weinig moeite om de chronologie van de geschiedenissen van al die vroegere wereldrijken met elkaar te matchen en met die van de Bijbel. Natuurlijk pikt de wetenschap dit niet, want dat zou betekenen dat zij het fout hadden en dat alle geschiedenisboeken herschreven moeten worden. En dus werd Velikovsky verguisd.

Je meet en je weet en trekt je conclusies. Zo gaat dat ook in je leven. Je ondervindt dingen en pas later leer je ermee leven en kun je het een plek geven.

Hoe dan ook, hier zijn het de uitspraken van de profetes Maria. Profeten profeteren niet alleen maar met de mond, maar ook door bijvoorbeeld hun kleding. Denk aan Ezechiël die 390 dagen zijn pyjama aan had, of Johannes de Doper met zijn kemelharen mantel. Ook de Heere Jezus was kennelijk nogal demonstratief gekleed in een aan één stuk geweven rok. Tot het laatst werd erom gestreden.

(In de Bijbel blijft het bij die vermelding. Als je dus alleen de Bijbel leest, dan weet je niet waar die rok gebleven is. Maar het zou best kunnen zijn dat die rok in Trier in Duitsland ligt, zoals sommigen beweren.)

Denk ook aan Hoséa. Hij moest trouwen met een hoer. Dat hoorde bij zijn profeet zijn. Dat beeldde wat uit. Die vrouw speelde de rol van het hoerachtige Israël. Of de profeet die zijn haar moest scheren en in moest naaien in de zoom van zijn mantel. Als er iemand kwam met de vraag wat dat betekende, dan moest hij het uitleggen (zie Ezech. 5).

Hier is Maria een beeld van Israël en profeteert hoe de Gemeente tot stand zou komen, als vervulling van het verbond met Abraham.

De stad Davids

- Luk. 2: 1 En het geschiedde in diezelfde dagen dat er een gebod uitging van den keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden.
- 2 Deze eerste beschrijving geschiedde als Cyrénius over Syrië stadhouder was.
- 3 En zij gingen allen om beschreven te worden, een iegelijk naar zijn eigen stad.
- 4 En Jozef ging ook op van Galiléa, uit de stad Názareth, naar Judéa, tot de stad Davids, die Bethlehem genaamd wordt (omdat hij uit het huis en geslacht Davids was);

Je moet toch heus je geschiedenisboeken erbij halen om te weten wie die figuren waren. Soms is het gewoon nodig dat je buiten-Bijbelse bronnen aanboort om te begrijpen wat er in de Bijbel staat.

Door het noemen van Augustus en Cyrénius staat er een jaartal bij. Dat jaartal staat niet letterlijk in de Bijbel, maar je kunt wel in de geschiedenisboeken opzoeken wanneer Augustus keizer was en Cyrénius stadhouder over Syrië. Het was kennelijk belangrijk te weten wanneer deze Koning uit Bethlehem geboren is.

Bovendien is het een vrij normale gang van zaken dat er 'jaartallen' in de Bijbel genoemd worden. In het OT komt dat geregeld voor: 'In het zoveelste jaar van die koning van Israël werd die koning over Juda'.

De geboorte van de Heere Jezus wordt hier rechtstreeks gelieerd aan het grote Romeinse rijk en aan Cyrénius, de stadhouder over Syrië. (blijkbaar is die man twee keer stadhouder geweest). De Bijbel maakt het niet passend, maar is gewoon het Woord van God en geeft de feiten weer. Als deze dingen vermeld worden dan gaat het altijd over de geboorte van een koning.

Normaal gesproken is de stad Davids Jeruzalem (2. Sam. 5: 6 – 9). Hier is de stad Davids Bethlehem, omdat Bethlehem het oorspronkelijke erfdeel was van David. En als de Heere Jezus op juridische gronden ergens een erfdeel had, dan was dat in de eerste plaats in Betlehem. Daar woonde in ieder geval Jesse (= Isaï, de vader van David) en anders wel Ploni Almoni.

Het grondgebied van Israël werd verdeeld onder de huizen van Israël. Als je schulden had kon je je land verkopen. Dat land was echter een erfdeel van de familie en zou eigendom van die familie blijven. Dat was een maatregel die voorkwam dat exorbitante rijkdom of armoede voor zou komen. In het Jubeljaar ging al het verkochte land weer terug naar de rechtmatige families, zodat het land altijd in het bezit van de familie bleef. Samen met het verbod op rente betekent dit dat het onmogelijk was dat je zo rijk of arm kon worden als vandaag mogelijk is.

Tegenwoordig gebeurt er helemaal niets; alleen de tijd verloopt. Ondertussen stroomt het geld van de armen naar de rijken. Dat is de basis van het economisch systeem. Geld betekent niets. Dat weten de Grieken ook. Geld is gewoon van papier of blik of zelfs dat niet eens. Dan is het alleen maar elektronisch. Als iemand een geschat vermogen heeft van 70 miljoen, dan zegt dat helemaal niets. De waarde van aandelen kan als sneeuw voor de zon verdwijnen. Echt bezit bestaat niet, alleen onroerend goed. In Israël kon je dat dus niet vergaren. Het moest weer teruggegeven worden aan de rechtmatige eigenaar.

Rente heeft tot gevolg dat kapitaal moet toenemen. Als een bedrijf niet groeit kan het niet bestaan. Het moet groeien, anders gaat het kapot. Uiteindelijk dondert het hele systeem natuurlijk in elkaar. En als dat

gebeurt, komt de antichrist. Hij verdeelt het vermogen over de hele wereldbevolking (share), waardoor de meesten achter hem aan zullen lopen, omdat hij de 'redder' van de wereld is.

Als David al ergens koning over zou zijn, dan was dat over zijn eigen stuk land, in Bethlehem. Daar stierf Rachel en daar werd Benjamin geboren. Van daaruit wordt het koninkrijk gebouwd. David veroverde Jebus op de Jebusieten en vestigde daar zijn troon. Sindsdien heet Jebus Jeruzalem en is dat de stad Davids geworden, op de grens van het grondgebied van Benjamin en Juda.

Volkstelling

Net als keizer Augustus liet ook David een volkstelling houden, maar daar werd de Heer erg boos over (zie 2. Sam. 24).

Met een volkstelling kan ongeveer berekend worden hoeveel een koning bezit en hoe groot zijn krijgsmacht is. De belangrijkste reden voor een volkstelling is om het volk te kunnen belasten. Het is gewoon het eigendomsrecht opmeten.

De Heer werd boos, want het was niet Davids volk, maar Gods volk.

Aan de andere kant, Christus heeft Zich een eigen volk verkregen, maar Hij heeft het wel moeten kopen.

David kocht de dorsvloer van Arauna om daar de HEERE te offeren, opdat de pest die over het land gekomen was als straf voor de volkstelling, op mocht houden. Dat werd later de plek waar de tempel gebouwd werd. Het is ook de plaats waar Abraham Izak offerde.

Dat heeft er allemaal niets mee te maken, of het is symboliek. Het is allemaal symboliek, want al die dingen wijzen vooruit naar het offer van Christus.

Dus, van wie is dat volk nu eigenlijk? Keizer Augustus (= de stralende) vestigt zijn macht over de wereld en inventariseert die macht.

Ondertussen wordt in Bethlehem de Koning der Joden geboren, die aanbeden werd door de Magoï. Het begint in het klein, maar God zal Hem de troon van David geven; die is veel groter dan het rijk van Augustus.

Terwijl in de toekomst de antichrist komt en die hoorn uit Dan. 7 en 8 groot wordt en alles kapot is, dan zal hij orde op zaken stellen en zijn rijk vestigen. Maar als dat rijk gebouwd wordt, staat er ineens Iemand op de Olijfberg, tijdens een aardbeving (de hele wereld staat op z'n kop) en terwijl Jeruzalem verwoest wordt. Dan komt er een klein volkje tot geloof en roept de Naam des Heeren aan. Die Iemand is Christus en Hij neemt dat kleine volkje mee naar Petra. Van daaruit maken zij zich op voor de optocht, met de Heere in hun spits (Micha 2: 13), om via the Kings Highway op te trekken naar Jeruzalem.

'Wie is Deze, Die van Edom komt...?' (Jes. 63: 1). Dat vind je hier in Luk. 2 uitgebeeld. Een groot wereldrijk waarin de Zoon van David geboren wordt en groot wordt.

Geen plaats in de herberg

Luk. 2: 7 En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

Het eerstgeboren kind hoeft niet noodzakelijk uit de maagd geboren te zijn. Waarom staat er dan 'eerstgeboren'? omdat het over erfrecht gaat, over de titel die vererfd zou worden.

Kribbe – let op het contrast met vers 1.

Wond Hem in doeken = luiers omdoen.

De wereldgeschiedenis tegenover de luiers. Waarom wordt dat verteld?

Gewonden in doeken = in linnen. Linnen kleding is per Bijbelse traditie

priesterlijke kleding. Wol is de natuurlijke kleding van mens en dier

(haar). Dat is het kleed van de oude mens. Johannes de Doper had een

kemelharen mantel. Een priester moest linnen dragen. Dat is een beeld van

nieuw leven. Voor linnen linnen is, heeft het een lange weg van lijden

achter de rug.

Kribbe = voederbak.

Hij is het Woord en men zou zich voeden met dat Woord in het huis van

het Brood (= de betekenis van Bethlehem). Hij is dat Manna, Dat uit de

hemel nederdaalt (Joh. 6: 31, 49 – 58).

Met een kribbe is het in ieder geval een plaats voor de dieren. Dus toch een

stal. Tot vandaag is er voor Hem geen plaats in de herberg. De bevolking

kan wel geteld worden, maar wij horen daar niet bij. Nou ja, we worden

wel beschreven, maar dat is het dan ook. Wij zijn uitgegaan buiten de

legerplaats, buiten de herberg en horen er niet bij.

De Heere Jezus is op grond van Zijn erfrecht de Hoogstgeplaatste in de

wereld. Augustus en Pilatus zouden voor Hem moeten knielen.

Vanuit Bethlehem begint de victorie, net als in de dagen van Saul en de

Filistijnen, waar David achter de schapen vandaan gehaald werd om te

kijken hoe het met zijn broeders gesteld was. Of haal ik nu de

geschiedenissen van David en Jozef door elkaar?

David's broers waren in een heel verkeerde positie. David moest van Isai,

zijn vader, naar z'n broers in het leger om hen eten te brengen. En daar

begint zijn loopbaan.

Daar komt hij tegenover Goliath te staan = Augustus = de glanzende = de

duivel. Daar heeft hij de slang de kop vermorzeld.

Het is een kwestie van de puzzelstukjes op de juiste plek leggen.

De loopbaan van de Heere Jezus begint onder het Oude Verbond, om eerst

af te rekenen met de schuld. Die oude rekening is inmiddels voldaan.

Typologie van de herders en de hemelse heirlegers

Luk. 2: 8 En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.

David was ooit herder in diezelfde landstreek. Rachel, de herderin, is daar gestorven en begraven.

9 En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze.

10 En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap (ik evangeliseer), die al den volke wezen zal;

11 *Namelijk* dat u heden geboren is de Zaligmaker, Welke is Christus, de Heere, in de stad Davids (= Bethlehem).

12 En dit zal u een teken zijn; gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe.

13 En van stonde aan was *er* met den engel een menigte des hemelsen heirlegers, prijzende God en zeggende:

14 Ere *zij* God in de hoogste *hemelen*, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.

Gewonden in doeken = priesterschap.

Herder = hetzelfde.

De priester is verantwoordelijk voor het Woord.

De herder is verantwoordelijk voor het Brood.

De Heer leidt ons naar grazige weiden, maar als je niet eet en drinkt, dan ben je alleen maar een lui varken.

David was daar herder. Wij zijn dat ook en dat beeldt het ook uit. De Gemeente vervult zijn priesterlijke functie en houdt de nachtwacht over de kudde. Wij zouden in een duistere wereld zijn als lichten. Het kost energie om dat lampje brandende te houden en dus moet je zo nu en dan eens bijtanken.

Wij zijn verbonden met David en met de Zoon van David.

En terwijl wij daar zijn, ziet, de Engel des Heeren stond bij ons. Dat is Christus, Die als Engel des Heeren verhoogd is en onze Hogepriester is (zie Hebr. 1). Zijn laatste woorden waren ongeveer: 'En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot aan de voleinding der wereld' (Matt. 28: 20).

Maar als je daar in die velden een beetje ligt te maffen, dan zul je daar weinig van merken. Dan ben je een arm schaap en in grote nood. Die woorden komen uit het Wilhelmus:

Oorlof (vaarwel), mijn arme schapen
die zijt in groten nood,
uw herder zal niet slapen,
al zijt gij nu verstrooid.
Tot God wilt u begeven,
zijn heilzaam woord neemt aan,
als vrome christen leven,-
't zal hier haast zijn gedaan.

De Herder zal in ieder geval niet slapen. Willem van Oranje wordt in dit lied voorgesteld als de Heer zelf.
Wat ons betreft, wij zouden een beetje waakzaam zijn en ons van onze priesterlijke taak bewust zijn, daarbij wetend dat Hij bij ons staat en niet slaapt.

Daarom: 'Vrees niet' (vers 10). Dat zei de Heer ook tegen Zijn discipelen in de opperzaal. 'Vreest niet en vrede zij u' = het aanbreken van het Nieuwe Verbond.
Al den volke = het begint met Christus, dan de Gemeente en uiteindelijk alle stammen van Israël.

Tot vandaag vinden we Hem in de kribbe, in de voederbak. Wij komen tot Hem en eten Zijn vlees. Hij ligt daar niet in een koninklijk kleed, want Hij is arm en door de wereld verworpen. Het gaat dus over onze bedeling.
Hoe loopt dat af?

Bij de Engel des Heeren was van stonde aan een menigte des hemelsen heirlegers = Michaël en Zijn engelen = Christus en de Gemeente.
Hij, en wij met Hem, zullen eenmaal verschijnen in de velden van Efratha. Nou ja, 6 kilometer verderop, maar er zijn er nogal wat engelen, dus die kunnen niet allemaal boven het puntje van de Olijfberg staan.

De herders in de velden. Je ziet het plaatje voor je, maar het is een voorstelling op veel hoger niveau. Dát moeten wij leren, denken op een veel hoger niveau. Dan krijgen die schijnbaar overbodige verhalen in de Bijbel een veel duidelijker structuur en meer inhoud. Het is meerdimensionaal. Bovendien beperken deze gebeurtenissen zich niet tot een eenmalige vervulling. Het Woord van God is niet zomaar een verhaaltje. Het is niet plat, maar heeft een enorme scherptediepte.

De herders in de velden van Efratha zijn net als de hemelse heirlegers een beeld van de Gemeente.

Luk. 2: 20 En de herders keerden wederom, verheerlijkende en prijzende God over alles wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was.

Het gaat nog steeds over de Gemeente.

Als wij ons zouden verdiepen in de Joodse traditie, dan zouden we concluderen dat die heel interessant is, maar dat daarin de clou wordt gemist, namelijk Christus.

Men zegt dat je geen boek over typologie kunt schrijven, omdat het nu eenmaal lastig is. Typologie vind je dan in het OT en de vervulling daarvan in het NT, maar dat is natuurlijk niet zo. Beelden en structuren herhalen zich, net als in de architectuur. Er is een bepaald grondpatroon dat steeds terugkomt. De vorm van een deurknop komt bijvoorbeeld ook in het dak voor.

In de muziek heb je dat ook, die herhaling. Movement heet het dan. Structuren komen steeds weer terug. Soms ook omgekeerd, zoals bij Adam en Christus (zie Rom. 5): tegengesteld gelijk.

Deze wijze van denken en communiceren zijn we in onze maatschappij helemaal kwijtgeraakt. Sindsdien is men maar wat aan gaan rotzooien (volgens de manier van schilderen van Karel Appel).

Die structuren zijn een soort watermerk in de Bijbel. Bepaalde namen komen steeds terug, geschiedenissen herhalen zich.

Daarnaast heb je ook nog de specifieke typologie, die over één bepaald ding gaat. Zoals bijvoorbeeld de ark des Verbonds. Hoewel dat ook wel zo ongeveer het enige ding is wat uitgelegd wordt. Van de rest worden wij geacht te weten wat het betekent.

Wet en behoudenis

- 21 En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was.
- 22 En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes, brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij *Hem* den Heere voorstelden;

Het gaat over inzettingen uit de Mozaïsche wet. De Heere Jezus leefde onder de wet, wat niet betekent dat Hij Zich er gedurende Zijn leven ook aan gehouden heeft. Dat is het punt ook niet. Of een mens zalig wordt is niet afhankelijk van of hij wel of niet gezondigd heeft, maar of hij geloofd heeft of niet. Ook al zondigt iemand nog zo sterk, als hij gelooft dan is hij behouden. Elvis Presley had zijn leven niet onder controle, maar hij geloofde wel.

Wij geloven ook en God rekt ons geloof tot gerechtigheid. Onze strijd is niet de strijd tegen de zonde, maar onze onderwerping aan Gods Woord.

Niettemin, de Heere Jezus leefde onder de wet (zie Gal. 4: 4, 5).

Rom. 8: 3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en *dat* voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

God hééft de zonde veroordeeld in het vlees.

2 Kor. 5: 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

God heeft de zonde al veroordeeld in het vlees. De oude rekening is lang geleden betaald. Omdat de Heere Jezus kwam onder de wet, werd Hij bij Zijn geboorte gemaakt tot zonde. Hij werd tot de misdadigers gerekend (Jes. 53: 12; Mark 15: 28). Hij was naar de wet een zondaar, maar functioneerde als een Profeet. Alle oudtestamentische profeten waren zondaren, maar dat verhinderde hen niet om in de kracht Gods te profeteren.

De Heere Jezus stond schuldig tegenover God. Daartoe was Hij gekomen en in overeenstemming met de wet was Hij des doods schuldig. Wat de wet in zichzelf niet kon, namelijk om de mens niet te laten zondigen, werd gerealiseerd door de Heere Jezus. Wat der wet onmogelijk was, heeft God gedaan door Zijn Zoon te zenden in deze wereld, in gelijkheid des zondigen vleses. Hij vertegenwoordigde de hele mensheid voor God en daarom werd deze Mens uitgeroeid in plaats van de mensheid. Sindsdien wordt zonde de mens niet meer toegerekend. Wij hoeven ons door de uitroeiing van deze Mens niet meer schuldig te voelen voor God en zijn daardoor niet meer onbekwaam om Hem te dienen. Omdat Hij de straf op de zonde gedragen heeft, kan de mens tot God komen. Het is juridisch allemaal geregeld.

Behoudenis is er niet omdat de Heere Jezus voor onze zonden gestorven is, maar omdat Hij uit de dood is opgestaan en daardoor nieuw leven heeft voortgebracht. Die behoudenis krijg je door geloof. Sinds de opstanding is dat nieuwe leven beschikbaar en krijgt eenieder die gelooft dat leven ook. Hoe zit dat dan?

Ongelovigen worden geoordeeld. Niet hun zonden, want die zijn al geoordeeld aan het kruis. Hun ongeloof en hun werken des ongeloof (boze werken) zullen veroordeeld worden. Aan de andere kant is er beloning

voor de werken des geloofs. De oude mens heeft daar niets mee van doen. De zonden zijn immers weggenomen!
Zonde tegen de Heilige Geest = ongeloof, want de Heilige Geest leidt in heel de waarheid. Als je dat tegenspreekt, dan is dat ongeloof en dat wordt niet vergeven.

Voor zover er oordelen Gods over het Joodse volk gekomen zijn, is dat niet omdat ze de Heere Jezus gekruisigd hebben, maar omdat ze daarna de opgewekte Christus verworpen hebben. Dat oordeel kwam dan ook na enige decennia, nadat ze eerst de gelegenheid gekregen hadden het Evangelie aan te nemen. Zie de geschiedenis van Paulus: er is steeds afwijzing door de Joden.
Daarom ging de zaligheid naar de heidenen.

Wat de zonden betreft, wij zijn niet onder de wet en dus ook niet onder de zonde (Rom. 6: 14). Het is heel moeilijk om in navolging van God Zelf onze zonden niet meer te gedenken. Mag je ze dan niet meer belijden? Ja, dat mag wel, maar er staat nergens dat het moet. Bovendien, dan ben je toch weer bezig ze te gedenken, terwijl wij juist zouden leven uit de rijkdom van Zijn genade. Het zondeprobleem was Gods probleem en Hij heeft dat probleem inmiddels opgelost.

Of de Heere Jezus onder de wet leefde en Zich eraan hield? Hij lag in ieder geval geregeld overhoop met de Schriftgeleerden en Farizeeën. Dat is dan ook niet Zijn voorbeeld, want dat was Zijn geloof.

Oordelen = executeren = uitvoering geven aan het oordeel. Dat doen wij niet, maar we kunnen wel een mening hebben.

Rom. 8: 4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

De wet had tot doel de mens te laten wandelen naar de Geest, naar Goddelijke normen. Het probleem is echter dat als je niet aan bruine beren mag denken, je het juist doet. Hoewel de wet Geestelijk is, ben ik vleselijk. Het werkt dus niet.

De wet is vernietigd omdat hij onprofijtelijk was, omdat hij niet werkte (Hebr. 7: 18).

De wet maakt de mens vleselijk en dan vat je niet meer wat de dingen Gods zijn. Het niet begrijpen van Geestelijke dingen hangt samen met een vleselijke levenswandel of -beschouwing.

Natuurlijk heb je grote en kleine potjes, maar alle vaten binnen het huis zouden tot aan de rand toe gevuld worden. Wij zijn vaten en zouden vatten wat wij vatten kunnen. We zouden vol worden. Wij zouden Hem dienen en

onder de wet kan dat niet. Het moet ook niet, maar je zou tot geloof komen en je laten vullen met Zijn Geest. Dat gaat vanzelf, uit liefde.

Als we ons onder de wet stellen belemmeren we het werk van de Geest. Bovendien, je kunt een gelovige toch niet onder de wet brengen, want een gelovige wordt geleid door Christus en Hem kun je niet onder de wet brengen.

De besnijdenis

Terug naar Lukas 2.

21 En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was.

Wat is het nut van de besnijdenis? Helemaal niets. Het heeft ook niets met hygiëne te maken. Al die 40 jaar in de woestijn werd er niemand besneden. Besnijdenis is een beeld van dood en opstanding. Het gaat over het wegnemen van de omhulling en de openbaring van de glans (= heerlijkheid), het tot **stand** brengen van het nieuwe.

Waarom een geslachtsorgaan? Omdat dat ook alles te maken heeft met het verdwijnen van het oude en het verschijnen van het nieuwe.

Waarom vind je over de hele wereld fallussymbolen? Omdat ze oversekst waren? Nee, dat was religie. Ze wisten dat het met nieuw leven te maken had.

7 en 33

22 En als de dagen harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes, brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij *Hem* den Heere voorstelden;

Na de geboorte van een zoon was de vrouw veertig dagen onrein. Na 7 dagen, op de 8^e dag werd de jongen besneden. De vrouw was dan nog 33 dagen onrein.

Ook dit is profetisch: 7 en 33 dagen.

De 7 dagen = de 70^e week van Daniël. Daarna, direct volgend op de 70^e week, het wegnemen van de omhulling en de openbaarmaking van de Glans = de verschijning van Christus in heerlijkheid. Dan volgen nog 33 dagen van onreinheid; dat zijn de 33 jaren waarin men nog niet tot het heiligdom komt, of tot de bouw van de tempel.

Na 7 openbaart Zich Christus op de Olijfberg. Dan zal Hij Zijn heerlijkheid openbaren en komt Hij met grote kracht en heerlijkheid.

Simeon en Anna.

- 25 En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de Verstroosting Israëls, en de Heilige Geest was op hem.
- 26 En hem was een Goddelijke openbaring gedaan door den Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien zoude, eer hij den Christus des Heeren zou zien.

Aan de ene kant struikelen we over de Jozefs, die ook altijd snel weer verdwijnen, maar aan de andere kant ook over de Simons en Simeons. Die hebben een zelfde soort rol als de Jozefs. Als er wat gebeurt staat één van beiden voorop, of allebei. Denk bijvoorbeeld aan Simeon die achterblijft bij Jozef, wanneer de andere broers teruggaan naar Kanaän om Benjamin te halen.

- 27 En hij kwam door den Geest in den tempel. En als de ouders het Kindeken Jezus inbrachten om naar de gewoonte der wet met Hem te doen;
- 28 Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God, en zeide:

Simeon is een profeet. Nadat de reiniging voleindigd was, werd de Heere Jezus volgens de wet opgedragen aan God (zie ook Samuël. Daar was het Hanna en hier Anna).

Als de Eerstgeborene in de tempel is neemt Simeon Hem in zijn armen en zegt:

- 29 Nu laat Gij, Heere! uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord;
- 30 Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien.

Wat had hij gezien? Een Baby. De Zaligmaker Die wordt geïdentificeerd met de zaligheid.

- 31 Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken;
- 32 Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israël.

Deze woorden zijn tamelijk letterlijk ontleend aan Jes. 42 en 49.

- 33 En Jozef en Zijn moeder verwonderden zich over hetgeen van Hem gezegd werd.

Wat was er dan zo wonderlijk aan, want hij citeert toch gewoon uit de profetieën? Het enige verwonderlijke is dat de volgorde omgedraaid wordt. De Joden geloven dat de Messias eerst voor de Joden komt en dan voor de volkeren. Maar hier staat dat de zaligheid eerst naar de volkeren zal gaan en dan naar Israël. Eerst de Gemeente en dan Israël. Vanuit de profetieën gezien is dat hoogst verwonderlijk.

22 En er was Anna, een profetesse, een dochter van Fanuël, uit den stam van Aser; deze was tot grote ouderdom gekomen, welke met *haar* man zeven jaren had geleefd van haar maagdom af.

Anna was een profetes uit de stam van Aser. Tegenstanders van de gedachte dat de verloren 10 stammen van Israël terug te vinden zijn in de westerse wereld, gebruiken Anna als bewijs voor het idee dat de 10 stammen weer teruggekeerd zijn naar Israël. Maar de aanwezigheid van Anna bewijst natuurlijk helemaal niet dat in Juda alle stammen van Israël vertegenwoordigd waren. Hier in Nederland loopt ook minstens één Poolse vrouw rond. Daarmee zijn niet alle Europeanen in Nederland terechtgekomen.

In de tijd van de Heere Jezus is er een Joodse staat in het land Judéa.

Naar Joodse traditie verwachtte men niet alleen Jeremía en Elia voordat de Messias zou komen, maar ook een vrouw uit Aser. Er wordt ergens een vrouw uit Aser genoemd (Num. 26: 46) en op grond daarvan verwacht men dan ook een vrouw uit Aser.(?)

De zaligheid zou eerst bij de stam van Simeon terechtkomen (zie de Bijbelstudie 'Simon en Simeon'). Die vinden we terug in Zuid Engeland, verenigd onder Caradoc. In dat gebied ten zuiden van de rivier de Severn leefde ook een groot deel van de stam van Aser. Zij waren daar al sinds 1000 voor Christus en hielden zich bezig met de winning van lood en tin, overeenkomstig de profetieën over de stam van Aser.

Simeon en Aser zijn de eerste stammen die met het Evangelie geconfronteerd werden en die het ook aannamen.

In Jes. 42 en 49 staat expliciet dat het Evangelie naar Brit-Am zou gaan = Britain = verbondsvolk

Julius Caesar had in 50 voor Christus een enorme vloot verzameld om Engeland binnen te vallen, maar de Britten hadden een nog veel grotere vloot. Daar heeft toen één van de grootste zeeslagen uit de geschiedenis plaatsgevonden.

Waarom zou Jozef van Arimathéa dan niet met een bootje naar Engeland hebben kunnen varen, zoals sommigen beweren. De schepen van de Feniciërs waren zeker 10 keer zo groot als die van Columbus toen hij naar

Amerika voer.

Het waren niet van die domme jongens. Omdat alle kennis verloren gegaan is, denkt men tegenwoordig dat ze vroeger primitief waren. Ook de kennis van het navigeren is verloren gegaan. De Arabieren hebben de westerse wereld toen de hand toegestoken.

Er zijn archeologische bewijzen die bevestigen dat de Feniciërs (Israëlieten) al in 1000 voor Christus in Amerika gevestigd waren. Dat is 2500 jaar voordat Columbus Amerika 'ontdekte'.

De 12 jarige Jezus

- 39 En als zij alles voleindigd hadden, wat naar de wet des Heeren *te doen* was, keerden zij weder naar Galiléa, tot hun stad Názareth.
- 40 En het Kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over Hem.

Hij was geen klein godje, maar een baby die gewoon moest opgroeien. Hij werd vervuld met wijsheid. Dat is de bedoeling voor elk kind van God. Wijsheid = kennis van het Woord van God. In dat Woord wordt de wijsheid Gods geopenbaard en in de geschiedenis wordt die wijsheid gedemonstreerd.

De genade Gods = Hij leefde uit de onverdiende gunst die Hem van God gegeven werd. Dat is niet doen alsof. Hij speelde geen rol, maar vervulde een functie. Dat is echt (zie voor de parallel met Johannes de Doper Luk. 1: 80).

- 41 En Zijn ouders reisden alle jaar naar Jeruzalem, op het feest van Pascha.

Het feest van Pascha was strikt genomen in overeenstemming met de Mozaïsche wet.

- 42 En toen Hij twaalf jaren *oud* geworden was, en zij naar Jeruzalem opgegaan waren, naar de gewoonte van den feestdag;

Volgens de Joodse traditie ben je op deze leeftijd volwassen. Vanaf die leeftijd werd je in de samenkomst (synagoge) ingeroosterd en moest je soms uit de Tenach of Thora voorlezen. Misschien hebben ze toen wel Bar Mitswa gevierd. We weten het niet.

Jeugdcultuur bestaat pas sinds enige decennia, daarvoor deed de jeugd gewoon met de volwassenen mee en konden ze ook vroeg volwassen zijn. 'Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden'. Als je het te laat doet, lukt het

niet meer. Op jonge leeftijd leert een mens vanzelf. Op het moment dat je naar school gestuurd wordt is het eigenlijk al te laat.

Het feest van Pascha werd gevierd van de 15^e tot en met de 21^e Nissan. Daarvoor, op de 14^e, werd het paaslam geslacht. Die dag werd niet tot het feest gerekend.

Kind = ook knecht.

Bleef of blijven = ook wonen. Dan houdt het in dat er een onderkomen was waar Hij verbleef. Misschien hadden zijn ouders ook in Jeruzalem een woning. Voor een beetje adellijke figuur moet dat geen probleem geweest zijn. Het is in ieder geval makkelijk als je drie keer per jaar naar Jeruzalem ging om feest te vieren.

- 43 En de dagen *aldaar* voleindigd hadden, toen zij wederkeerden, bleef het Kind Jezus te Jeruzalem, en Jozef en Zijn moeder wisten het niet.
- 44 Maar menende, dat Hij in het gezelschap op den weg was, gingen zij een dagreize, en zochten Hem onder de magen, en onder de bekenden.

Magen = familieleden. Hij had dus nog meer familie: ooms, tantes, neven en nichten? Jozef van Arimathéa was oom van Maria en dus oudoom van de Heere Jezus.

Denk ook aan Paulus. Hij kwam van Tarsen, maar was opgegroeid in Jeruzalem. Daar stond hij in hoog aanzien en onder het directe gezag van de hogepriester. Paulus had een neef in Jeruzalem die ineens op de hoogte is van een samenzwering tegen Paulus. Die neef had kennelijk toegang tot de allerhoogste kringen. Paulus wordt gevangen genomen en dan krijg je een heel verslag van zijn voorgeleiding voor de raad, voor Felix en Festus enzovoort.

Hoe komen we aan die informatie? Iemand moet ergens op dat niveau toegang gehad hebben tot die informatie. Lukas heeft die dingen onderzocht en kennelijk contact gehad met die figuur. Wat ik hiermee wil zeggen is dat alles op een veel hoger niveau gebeurde dan wij doorgaans denken.

Datzelfde geldt ook voor de Heere Jezus. Ook in de Joodse traditie wordt over Hem geschreven. Hij is Jezus, de Christus.

- 45 En als zij Hem niet vonden, keerden zij wederom naar Jeruzalem, Hem zoekende.

- 46 En het geschiedde, na drie dagen, dat zij Hem vonden in den tempel, zittende in het midden der leraren, hen horende, en hen ondervragende.
- 47 En allen, die Hem hoorden, ontzetten zich over Zijn verstand en antwoorden.
- 48 En zij, Hem ziende, werden verslagen; en Zijn moeder zeide tot Hem: Waarom hebt Gij ons zo gedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.

Hoe raakt een Jongen van 12 jaar oud verzeild in de universiteit van Jeruzalem, in die zuilengalerij van Salomo? Daar stonden de boeken en daar werd onderwijs gegeven. Hij was in de tempel, hoewel Hij daar niet de papieren voor had. Was Hij daar misschien op grond van Zijn titel? Johannes de Doper vond je daar niet. Dat was toch ook geen kleine jongen. De Heere Jezus voerde gesprekken met de heren professoren in de belangrijkste universiteit van het land, op grond van Zijn titel. En als dat niet zo was, dan moet Hij relaties hebben gehad die Hem zo binnen konden brengen. Dit was allemaal letterlijk zo gebeurd.

Jozef en Maria wisten het niet. De Heere Jezus deed het in het verborgene. Dat doet Hij wel vaker. Nu doet Hij een werk en verbergt Zich. Waar? In het huis Zijns Vaders. Daar is Hij nu. Dat is in Jeruzalem; niet het Jeruzalem dat nu is, maar dat boven is (Gal. 4 en Hebr. 12).

Waar was de Heere Jezus tussen Zijn 12e- en 30e jaar

- Luk. 3: 1 En in het vijftiende jaar der regering van den keizer Tibérius, als Pontius Pilatus stadhouder was over Judéa, en Heródus een viervorst over Galiléa, en Filippus, zijn broeder, een viervorst over Ituréa en over het land Trachónitis, en Lysánias een viervorst over Abiléne;
- 2 Onder de hogepriester Annas en Kajafas, geschiedde het woord Gods tot Johannes den zoon van Zacharías, in de woestijn.

Wie waren al die figuren? Dat staat er niet bij, behalve dan hun titels. Je wordt dus aangemoedigd om dat uit te zoeken. Deze verzen plaatsen de Heere Jezus tussen de koningen der aarde. Het is geschiedenis: 'In het vijftiende jaar van keizer Tibérius...'. En waarom twee hogepriesters? Kajafas was de schoonzoon van Annas en om de beurt waren ze hogepriester. Dat weten we niet uit de Bijbel, maar uit de Joodse traditie.

- 21 En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus *ook* gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd;
- 22 En dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen!

We zien eerst de doop van de Heere Jezus beschreven, dan Zijn officiële geslachtsregister en vervolgens de verzoeking in de woestijn. Het is altijd aardig dat je meteen al aan het begin van je loopbaan met die dingen geconfronteerd wordt. Daar wordt het later gemakkelijker van.

- 23 En Hij, Jezus, begon omtrent dertig jaren *oud* te wezen, zijnde (alzo men meende) de zoon van Jozef, den *zoon* van Heli.

Omtrent = exact 30 jaren oud. Dat klinkt tegenstrijdig, maar zo drukt de Bijbel dat nu eenmaal uit.

De belangrijkste periode in ons leven ligt tussen ons 12^e en 18^e levensjaar. Dat wat je geleerd hebt moet in de puberteit omgezet en eigen gemaakt worden. Die tijd is bepalend voor iemands leven.

Deze periode moet dus ook hoogst elementair voor de vorming van de Heere Jezus geweest zijn.

Wat deed Hij in die tijd? Vanwaar komt Dezen die wijsheid...? Hoe komt Hij eraan en waarom weten zij dat niet?

Ook Lukas wist het niet. Hij had het onderzocht maar niemand vertelt er iets over omdat ze het niet weten, hoewel ze aanschouwer geweest waren. Ze wisten het niet omdat Hij in het buitenland geweest was. Dat staat ook in de Bijbel.

De Heere Jezus is op twaalfjarige leeftijd zoek. Dat is een beeld van wat er in de geschiedenis nu volgt. Daarna blijft Hij 18 jaar zoek. Had Hij misschien ergens familie of een onderkomen?

Dit is profetie. Heeft de Heere Jezus misschien nog andere schapen die van deze stal niet zijn? Ja en daar ging Hij naartoe.

Hij heeft Zich daar beziggehouden met de bestudering van het Woord van God. Niet alleen theoretisch, maar ook hoe je er in de praktijk aan onderwerpt. Dus ook de consequenties trekken uit hetgeen je geleerd hebt. Hij heeft gehoorzaamheid geleerd in de praktijk en dat was niet in Joodse kring.

- Joh. 1: 45 Filippus nu was van Betsaïda, uit de stad van Andréas en Petrus.

- 46 Filippus vond Nathánaël en zeide tot hem: Wij hebben *Dien* gevonden, van Welken Mozes in de wet geschreven heeft, *namelijk* Jezus, den zoon van Jozef, van Názaireth.
- 47 En Nathánaël zeide tot hem: Kan uit Názaireth iets goeds komen? Filippus zeide tot hem: Kom en zie.

De Heere Jezus woonde daar toch al zo'n 30 jaar? Niemand kende Hem. Kana, Bethsaïda en Kapernaüm lagen allemaal in het zicht van Názaireth. Die excentrieke zoon van de dorpsstimmerman, of anders die dorpsdoot, moet toch wel bekend geweest zijn. Of denk eens aan dat verhaal van de tempelbelasting. Die moest betaald worden met heilige sikkelen. De enige andere belasting die betaald moest worden werd opgelegd aan allochtonen. Was Hij dan een buitenlander? Zo werd Hij in ieder geval wel behandeld. Petrus moest ook die allochtonenbelasting betalen, als beeld van ons, omdat wij ook beschouwd worden als buitenlanders. Zij kenden in ieder geval Zijn sofinummer (tegenwoordig het burger servicenummer), maar wisten niet Wie Hij was.

'Mijn schapen horen Mijn stem' (Joh. 10: 27) en 'Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen' (Joh. 10: 16). Natuurlijk kennen zij ook Zijn stem, want het waren Zijn schapen.

'Een profeet is niet ongeëerd dan in zijn eigen vaderland.' De Heere Jezus sprak over Zichzelf. Wat heeft zo'n opmerking voor zin als dit niet impliceert dat Hij in het buitenland wel geëerd werd?

Waar Hij in die tussenliggende jaren was, staat niet in de Bijbel, maar buiten de Bijbel is daar wel informatie over te vinden. Het is buiten-Bijbels, dus je hoeft het niet aan te nemen, maar het is op z'n minst opmerkelijk dat die verhalen op zoveel plaatsen te vinden zijn.

Hij is in India geweest en heeft daar gewoond (later Thomas). De Parthen, tot welk rijk India behoorde, hoorden wel degelijk tot Zijn schapen.

Verder is Hij in Brittannië geweest. Daarover vind je tientallen verhalen en het is bovendien opgenomen in de officiële kerkgeschiedenis.

Hij is ook in midden- en zuid Amerika geweest en wordt daar voorgesteld als de god Quetzalcoatl, afgebeeld als een slang met vleugels, zoals de serafs beschreven in Jeremia.

Men geloofde dat deze Quetzalcoatl de geïncarneerde zoon van hun hoogste god Tonacatecutle was, geboren uit Chimalman, de maagd van Tula. Deze maagd had geen gemeenschap gehad met een man en werd ontvangen alleen door de adem van Tonacatecutle. Deze geboorte werd aangekondigd door een hemelse boodschapper. Quetzalcoatl was een blanke man die daar wonderen deed en gezegd had dat hij wegging en terug zou komen.

Ze geloofden dat hij beiden god en man was en dat hij vóór zijn incarnatie van alle eeuwigheid had bestaan, dat hij zowel de wereld als de mensheid had geschapen, dat hij was nedergedaald uit de hemel en door boetedoening de wereld zou hervormen. Hij predikte een nieuwe wet en, als koning van Tula, werd hij gekruisigd voor de zonden van de mensheid. (bron: The bearded White God of Ancient America: The Legend of Quetzalcoatl, door Donald Hemingway en W. David Hemingway. Zij citeren Lord Kingsborough (1795 – 1837), een Ierse antiquair die 'Antiquities of Mexico' geschreven heeft; een lijvige verzameling van 9 boeken over het antieke Mexico. Elk boek had een afmeting van 57 x 57 cm en woog ongeveer 29,5 kg. Deel 10 is nooit afgemaakt, omdat Lord Kingsborough vroegtijdig stierf.)

Hoe komen die antieke Mexicanen aan het verhaal over de Messias? Paulus schreef dat het Evangelie in die dagen aan de hele wereld gepredikt was (Kol. 1: 6). Bovendien is Israël over de hele wereld uitgewaaid. De Heere Jezus is heus niet zolang verdwaald geweest in die kleine dorpjes daar in Kanaän.

Men zegt dat Israël het Evangelie gehoord en afgewezen heeft. Daarom heeft God de kerk ervoor in de plaats gesteld. Hoezo afgewezen? Ja, Juda heeft het Evangelie afgewezen, maar de 10 stammen...? Als je niet weet wie dat zijn, dan kom je in de problemen. In Engeland weet men al die dingen, ook al gelooft niet iedereen ze.

God vervult Zijn beloften, maar kennen wij deze beloften ook? 'Zal het ongeloof van Israël het geloof van God te niet doen (Rom. 3: 3).'

Ja, maar voor een poosje. Nee, dat staat er niet. Er staat: 'Dat zij verre'. Met andere woorden: 'Volstrekt niet'. Want in Elia's tijd was er ook een overblijfsel. Elia had niets met Juda te maken, maar met de 10 stammen. Als Juda het niet hebben wil, gaat het gewoon naar Efraïm.

Dat verklaart waarom de Heer hier weg is. Dat volk dat niet wilde horen, leidde Hem tot z'n dood. Maar, waar zijn de discipelen naartoe gegaan?

Naar de 10 stammen om te vertellen hoe het afgelopen is.

Wat afgelopen? Wel, wat Jezus hun zelf verteld had en hoe het met Hem was afgelopen.

De mens leidt aan totaal geheugenverlies en is alleen geïnteresseerd in zichzelf. De mens is aan het degenereren. Maar wij zouden wandelen in het Licht, opdat de duisternis van ons zou wijken. Wij zouden belangstellend zijn naar Zijn plan, in het verleden, in het heden en zeker ook in de toekomst.

De 3 ½ jaar van de loopbaan van de Heere Jezus die in de Bijbel beschreven worden behelzen niet Zijn hele loopbaan, maar slechts het

laatste deel daarvan. Normaal gesproken zeggen we dat het openbare optreden van de Heere Jezus begon na de verzoeking in de woestijn, maar dat betrof dan alleen Zijn optreden in Judéa en Galiléa.

- Luk. 4: 16 En Hij kwam te Názareth, daar Hij opgevoed was en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in den synagoge; en stond op om te lezen.
- 17 En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was:
- 18 De Geest des Heeren *is* op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;
- 19 Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.
- 20 En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.
- 21 En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.
- 22 En zij gaven Hem allen getuigenis, en verwonderden zich over de aangename woorden, die uit Zijn mond voortkwamen; en zeiden: Is deze niet de Zoon van Jozef?

Als de Heere Jezus in Názareth opgegroeid is, waarom kennen ze Hem dan niet? En wat heeft Hij dan gedaan? Zie Jes. 42 en Jes. 61.

- Matt. 11: 4 En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gaat heen en boodschapt Johannes weder, hetgeen gij hoort en ziet;
- 5 De blinden worden ziende, en de kreupelen wandelen; de melaatsen worden gereinigd, en de doven horen; de doden worden opgewekt, en den armen wordt het Evangelie verkondigd.

Dat is ontleend aan Jes. 29: 18; 35: 5 en 61: 1.

Als je het daar leest dan weet je dat het niet over de Joden gaat, maar over de tien stammen. Zij waren hun priesterlijke functie kwijtgeraakt. Ze waren blind, maar zouden nochtans horen.

- Luk. 7: 19 En Johannes zekere twee van zijn discipelen tot zich geroepen hebbende, zond hen tot Jezus, zeggende: Zijt

- Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?
- 20 En als de mannen tot Hem gekomen waren, zeiden zij: Johannes de Doper heeft ons tot U afgezonden zeggende: Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?

Waarom kende Johannes de Doper zijn eigen Neef niet?

- Matt. 17: 24 En als zij te Kapérnaüm ingekomen waren, gingen tot Petrus die de didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw Meester, betaalt Hij de didrachmen niet?
- 25 Hij zeide: Ja. En toen hij in huis gekomen was, voorkwam hem Jezus, zeggende: Wat dunkt u, Simon! de koningen der aarde, van wie nemen zij tollén of schatting, van hun zonen, of van de vreemden?
- 26 Petrus zeide tot Hem: Van de vreemden. Jezus zeide tot hem: Zo zijn dan de zonen vrij.
- 27 Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga heen naar de zee, werp den angel *uit*, en den eersten vis, die opkomt, neem, en zijn mond geopend hebbende, zult gij een stater vinden; neem dien, en geef hem aan hen voor Mij en u.

Waarom heet Petrus hier ineens Simon? Omdat je via Simon terechtkomt bij de stam van Simeon in Brittannië (zie de studie over Simon en Simeon). Het gaat hier gewoon over vreemdelingenbelasting. Dat is bij ons de toeristenbelasting. De Heere Jezus wilde geen aanstoot geven. Hij hoefde geen belasting te betalen maar deed het toch, waarmee Hij Zich tot vreemdeling verklaarde.

De zee = de volkerenzee.

De vissen = de individuen onder de volkeren. Denk aan de 153 vissen.

Uit de volkerenzee worden de vissen verzameld. Dat is de Gemeente.

Hoewel de Heere Jezus uit Galiléa afkomstig was, wordt Hij toch als buitenlander beschouwd.

- Joh. 1: 43 En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus, hem aanziende, zeide: Gij zijt Simon, zoon van Jonas; gij zult genaamd worden Céfás, hetwelk overgezet wordt Petrus.

Jona = uitbeelding van hoe de zaligheid naar de heidenen ging.

- 44 Des anderen daags wilde Jezus heengaan naar Galiléa en vond Filippus, en zeide tot hem: Volg Mij!
- 45 Filippus nu was van Bethsáida, uit de stad van Andréas en Petrus.
- 46 Filippus vond Nathánaël en zeide tot hem: Wij hebben *Dien* gevonden, van Welken Mozes in de wet geschreven heeft, *namelijk* Jezus, den zoon van Jozef, van Náza reth.

Filippus was afkomstig uit Kana.

- 47 En Natánaël zeide tot hem: Kan uit Náza reth iets goeds zijn? Filippus zeide tot hem: kom en zie.

Nathánaël kwam zelf uit die buurt.

- 48 Jezus zag Nathánaël tot Zich komen, en zeide tot hem: Zie, waarlijk een Israëliet, in welken geen bedrog is.
- 49 Nathánaël zeide tot Hem: Van waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Eer u Filippus riep, daar gij onder de vijgenboom waart, zag Ik u.

Hoezo 'van waar kent Gij mij?'. Hij kwam uit die contreien.

- 50 Nathánaël antwoordde en zeide tot Hem: Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning Israëls.
- 51 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder den vijgenboom, zo gelooft gij; gij zult grotere dingen zien dan deze.
- 52 En Hij zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, zeg Ik ulieden: Van nu aan zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op den Zoon des mensen.

Dit gedeelte is ontleend aan Gen. 49, waar Jakob de zegeningen had ontvangen en op weg ging naar oom Laban in het buitenland, om aldaar die zegeningen 'te gelde te maken'. Typologisch is Laban hetzelfde als Albion = Brittannië.

Matt. 13: 54 En gekomen zijnde in Zijn vaderland, leerde Hij hen in hun synagoge, zodat zij zich ontzetten, en zeiden: Van waar *komt* Dezen die wijsheid en die krachten?

Matt. 13 gaat over de verborgenheden van het Koninkrijk.
Van waar komt Deze?

- 55 Is Deze niet de Zoon des Timmermans? en is Zijn moeder niet genaamd Maria, en Zijn broeders Jakobus en Joses, en Simon en Judas?

Ze kennen Zijn hele familie, want die wonen allemaal bij hen in de buurt, maar deze Jezus, waar heeft Hij dat vandaan? Hij gedraagt Zich zo anders; waar heeft Hij gestudeerd? Ze weten het niet, omdat het Licht opgegaan is in een andere plaats, aan de andere kant van de wereld.

Men zegt dat Hij de Zoon van Jozef is, maar ze kennen Hem niet.

- 54 En Zijn zusters, zijn zij niet allen bij ons? Van waar komt dan Dezen dit alles?
- 55 En zij werden aan Hem geërgerd. Maar Jezus zeide tot hen: Een profeet is niet ongeëerd, dan in zijn vaderland, en in zijn huis.

Hij was niet geëerd in Galiléa en Judéa, maar wel elders.

De Heere Jezus was gekomen voor de verloren schapen van Israël, bijvoorbeeld de Azteken en inwoners van India. Daar is Hij onder anderen naartoe gegaan in de periode dat Hij niet in Kanaän was. Dat was voor de wereld niet openbaar, want Hij werkt in het verborgene.

- Jes. 49:
- 1 Hoort naar Mij, gij eilanden! en luistert toe, gij volken van verre! De HEERE heeft Mij geroepen van den buik af, van Mijner moeders ingewand af, heeft Hij Mijn Naam gemeld.
 - 2 En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, onder de schaduw Zijner hand heeft Hij Mij bedekt; en Hij heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen.
 - 3 En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Knecht, Israël, door Welken Ik verheerlijkt zal worden.
 - 4 Doch Ik zeide: Ik heb tevergeefs gearbeid, Ik heb Mijn kracht onnuttelijk en ijdelijk toegebracht; gewisselijk, Mijn recht is bij den HEERE, en Mijn werkloon is bij Mijn God.
 - 5 En nu zegt de HEERE, Die Mij Zich van *moeders* buik af tot een Knecht geformeerd heeft, dat Ik Jakob tot Hem wederbrengen zou; maar Israël zal zich niet verzamelen laten; nochtans zal Ik verheerlijkt worden in de ogen des HEEREN, en Mijn God zal Mijn Sterkte zijn.
 - 6 Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en

om weder te brengen de bewaarden in Israël; ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.

... Dat Ik Jakob tot Hem wederbrengen zou, maar Israël laat zich niet verzamelen. Niettemin heeft Hij Zijn loon dankzij Zijn bediening in Zijn eerste komst.

De verzameling van Israël zou pas kunnen gebeuren na de bekering van Juda, maar Juda kwam niet tot bekering. Ondertussen is het Evangelie gepredikt aan de 10 stammen, vóór en na de opstanding. Wij zijn dat vergeten, omdat we slechts geïnteresseerd zijn in wat de Heer voor ons doet en dat Hij ons een goed gevoel geeft en ons geneest.

De hiaat van 18 jaar kan alleen maar verklaard worden uit het feit dat de Heer in het buitenland was, waarschijnlijk meegenomen door Zijn oom Jozef. Die komt ook voor in de Talmoed en de kerkgeschiedenis. De Heere Jezus had dus op 30-jarige leeftijd al een carrière achter de rug. Zijn kennis heeft Hij daarbij heus niet van de Azteken, de Britten of uit India gehaald, maar uit de Schriften.

Hij wees de mensheid in het algemeen op de beloften Gods, verenigd in de Messias, Die komen zou. Op het laatst van Zijn loopbaan kwam Hij weer terug in Judéa, om daar Zijn werk te voltooien.

De Heere Jezus gedoopt

Waarom moest Jezus gedoopt worden? Het móest niet, maar het werd beschouwd als het natuurlijke antwoord op Gods uitnodiging. Het geeft uitdrukking aan dood en opstanding.

Hij werd Mens opdat Hij zou kunnen sterven. En Hij werd zalig op dezelfde manier waarop wij zalig worden, namelijk door dood en opstanding. Hij moest met een doop gedoopt worden om alle gerechtigheid te vervullen, maar dat was na Zijn doop door Johannes.

De doop is een uitbeelding van wedergeboorte: kopje onder en er weer uit.

In Joh. 10 wordt gesproken over de deur. Valse herders komen niet via de deur van buiten naar binnen, maar de goede herder komt door de deur, opengedaan door de deurwachter. Dat is de deur vanuit de opstanding. De goede Herder is de Eerste en de schapen volgen Hem.

Ps. 118: 19 Doet mij de poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik zal den HEERE loven.
 20 Dit is de poort des HEEREN, door dewelke de rechtvaardigen zullen ingaan.

Zijn volgelingen volgen de Heer in Zijn opstanding en zijn overgegaan van de duisternis in het licht. Hij is de Eerstgeborene. Als er al iemand gedoopt

moest worden, dan was Hij het wel.

De Heer liet Zich dus dopen. Dat is symbolisch. Hij liet dat doen door Johannes de Doper. Hij ging onder water en klom terstond weer op uit het water. Dat is dood en opstanding. Hij deed dat als Eerste, van tussen de doden uit. Dat kenden de discipelen niet.

- Luk. 3: 21 En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus *ook* gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd;
- 22 En dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen.

Het beeld wordt doorgetrokken. Men zag een duif in lichamelijke gedaante. Dat moet wel een beeld zijn, want Geest is geest en kan niet gezien worden. Het is een beeld van de uitstorting van de Heilige Geest op Hem.

- Jes. 42: 1 Ziet, Mijn Knecht, Dien ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, *in Denwelken* Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.

Als Onderworpene en Knecht stond Hij aan het begin van het laatste stuk van Zijn loopbaan. Dat was het moeilijkste deel. Die weg liep naar uiterste vernedering, maar de belofte was dat Hij een Naam boven alle naam zou ontvangen. Het zijn dus woorden ter bemoediging voorafgaand aan Zijn moeilijke weg.

In Luk. 3 wordt 'Knecht' vervangen door 'Zoon', vooruitlopend op de erfenis die Hij zou ontvangen.

De verzoeking in de woestijn

Je vindt hier Jezus van Názareth Die ontledigd was van Zijn Goddelijke natuur en eigenschappen. De verzoeking is erop gericht dat Hij zou zeggen: 'Ik doe het toch maar niet; die last is Mij te zwaar', of: 'laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'.

Het ging er dus niet om Hem iets zondigs te laten doen, maar om Hem Zijn loopbaan te laten stoppen. Hij had kunnen zeggen: 'Vader, Ik doe het niet'.

Uit de verzoeking zelf blijkt dat de Heere Jezus de vrije wil en de kracht had om Zijn Goddelijke rechten en eigenschappen te claimen. Hij heeft dat niet gedaan. Hij was volkomen mens, maar Zijn Godheid droeg Hij in Zijn bagage. Maar Hij zei: 'Hiertoe ben Ik in deze ure gekomen'. Hij bleef trouw aan Zijn Vader.

Onze zaligheid komt weliswaar voort uit het geloof, maar dan toch eerst uit het geloof van Jezus Christus. Uit Zijn geloof, gehoorzaamheid, trouw, zijn wij zalig geworden.

De Heer zei in Zijn opstanding: 'Zie, hier ben Ik, om Uw wil te doen'. In die wil, die Hij zou doen, zijn wij geheiligd. Het gaat dus niet alleen om de manier waarop wij zalig worden, maar ook dat wij daarna onze loopbaan lopen zoals Hij dat gedaan heeft, in volle gehoorzaamheid, trouw en geloof. Wij zouden dus geloven in Gods Woord en de beloften die Hij gedaan heeft.

Het laatste deel van Zijn loopbaan

Na Zijn doop en het geslachtsregister, waarin Zijn rechten vastgelegd zijn, begint de Heere Jezus aan het laatste deel van Zijn loopbaan. Hij begint in Názareth, maar daar kenden ze Hem niet en gooiden Hem de stad uit om Hem te stenigen (Luk. 4: 28 – 30).

- Luk. 4: 33 En in de synagoge was een mens, hebbende een geest eens onreinen duivels (demon); en hij riep uit met grote stemme,
- 34 Zeggende: Laat af, wat hebben wij met U *te doen*, Gij Jezus Nazaréner? Zijt Gij gekomen, om ons te verderven? Ik ken U, Wie Gij zijt, *namelijk* de Heilige Gods.
- 35 En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil, en ga van hem uit. En de duivel, hem in het midden geworpen hebbende, voer van hem uit, zonder hem iets te beschadigen.
- 36 En er kwam een verbaasdheid over allen; en zij spraken samen tot elkander, zeggende: Wat woord is dit, dat Hij met macht en kracht den onreinen geesten gebiedt, en zij varen uit?
- 37 En het gerucht van Hem ging uit in alle plaatsen des omliggenden lands.

Welk omliggende land? Het omliggende land van Kapérnaüm. Daartoe behoorde de Dekapolis (Legio in Dekapolis = de 10 stammen. Mark. 5: 1 - 20). Het buitenland dus. Daar waar de schapen van die andere stal wonen. En waar men tot geloof komt in de Heere Jezus Christus, verdwijnt de macht van de satan. Al die wonderen en tekenen zijn uitbeeldingen van een volk dat in de macht van satan is en niet meer kan spreken enzovoort. Dan wordt de macht van satan gebroken, zodanig dat je er niets meer van merkt. Het licht is opgegaan en de satan, de duisternis, is gebroken. De Keltische traditie is afgebroken en verdwenen; het monster is verslagen door Saint Michael en Zijn engelen. Of dat echt gebeurd is? Ja, maar wel overdrachtelijk.

Alle tekenen gaan niet over wat de Heer zou doen onder de Joden, want die zijn verblind en verhard geworden, maar gaan over wat Hij zou doen onder de 10 stammen.

De blindgeborene is genezen en raakt in discussie met de Schriftgeleerden (Joh. 9). Wie is hier nu eigenlijk blind? Dat is de verblinding van het Judaïsme, maar iemand die buiten de poort was, buiten het Judaïsme, werd ziende.

In de toekomst worden de volkeren onderworpen. Dat gebeurt door dat volk van eerstelingen. Wij krijgen na de opname heus wel wat te doen, maar zolang we hier nog zijn, zouden we leren gehoorzaam te zijn. Wij zijn der hemelse roeping deelachtig en zullen smaadheid dragen. Uiteindelijk zal iedereen wegdragen wat door het lichaam geschied is en zullen eventueel erven. Dat is bij de opname van de Gemeente, waar we tot zoon gesteld zullen worden en waarna de Gemeente voorgesteld wordt op het 'bordes'.

Wij zijn van adellijke geboorte, maar nog onderweg naar onze aanstelling. Wij zouden leren te weten dat: 'Er staat geschreven...', net als de Heere Jezus dat geleerd heeft. Hij heeft Zijn loopbaan gelopen en is gezeten aan de rechterhand van God. Wij zouden Hem achterna gaan.

Het is niet: 'het is slechts één stap tot Jezus' en dat is het dan. Die ene stap is pas het begin, de startstreep. Daarna begint de loopbaan.

De Heere Jezus liet Zich dopen. Het volgende wat we lezen is dat Hij verzocht werd. Dat komt dan meteen. Je kunt erop wachten. Als je je overgegeven hebt aan de Heer, blijkt dat je alsnog in een strijd terechtgekomen bent. Die strijd en loopbaan zijn er, opdat wij op zouden groeien tot zonen, waarna ons aan het eind van die loopbaan en strijd een erfenis wacht.

Beelden en plaatjes

Het moge duidelijk zijn dat de beschrijving van de omwandeling van de Heere Jezus op aarde de laatste jaren van Zijn omwandeling zijn, die leiden naar Zijn kruisdood.

Misschien is er een verklaring voor het feit dat wij in die periode nauwelijks enige lering van Hem vinden. Wat had Hij te vertellen? We kennen de Bergrede en men heeft die rede dan ook opgevat als het Evangelie, maar je leest in de hele Bergrede niets over hoe je tot geloof moet komen en dat Hij de heidenen zou aannemen. Dat staat in schril contrast met de redes van Petrus en Paulus. De Bergrede spreekt in de eerste plaats over hoe het in het Koninkrijk toe zou gaan.

Wat predikte Hij dan als de Joden zich verwonderden over de aangename woorden die uit Zijn mond kwamen? We weten het niet.

We vinden dat de Heer wonderen doet en gelijkenissen vertelt. Hoe dat leerstellig zit, staat er niet bij. Het zijn alleen maar plaatjes en metaforen.

De discipelen nemen dat de Heer ook kwalijk. En eindelijk, na 3 ½ jaar, spreekt Hij in klare taal tot de discipelen. Al die tijd had Hij dus niet in klare taal gesproken.

We vinden 36 gelijkenissen en tekenen.

Er kwamen weinig leerstellingen uit Zijn mond en verder alleen verwijzingen naar het OT. Niet dat de Heere Jezus zei dat het zo zat als in het OT stond, maar Hij stelde er vragen over. Hij laat ook ons allerlei vragen stellen en maakt het ons moeilijk, met als conclusie dat we de Schriften zouden onderzoeken.

De Joden wilden niet tot Hem komen en daarom onderzochten ze de Schriften niet. Men maakt zich liever zelf een godsbeeld, een christus. Onderzoek der Schriften brengt ons bij de Christus der Schriften en wat God ons over Hem openbaart als vervulling van de beloften uit het OT. Zijn optreden duurde dus hooguit 3 ½ jaar, maar in de 18 jaren daaraan voorafgaand ligt het grootste deel van Zijn loopbaan.

Bovendien was de Heere Jezus een Profeet. Er zou een Profeet komen als Mozes en wie Hem niet zou horen, zou uitgeroeid worden (Hand. 3: 22, 23; Hand. 7: 37; Deut. 18: 15, 18, 19).

Er staan in het OT vele profetieën die zeggen dat Hij een Profeet zou zijn. Die Profeet werd erkend en geëerd door de Samaritaanse vrouw, maar in Zijn eigen vaderland werd Hij niet geëerd.

Matt. 4: 12	Als nu Jezus gehoord had, dat Johannes overgeleverd was, is Hij wedergekeerd naar Galiléa;
13	En Názareth verlaten hebbende, is komen wonen te Kapérnaüm, gelegen aan de zee, in de landpale van Zebulon en Nafthali;
14	Opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende:
15	Het land Zebulon en het land Nafthali <i>aan den</i> weg der zee over de Jordaan, Galiléa der volken;
16	Het volk, dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en dengenen, die zaten in het land en de schaduw des doods, denzelven is een licht opgegaan.
17	Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Is daar het licht opgegaan, of in Judéa? En hoezo is dat dan de vervulling van oudtestamentische profetie? Wat er in Juda en onder de Joden gebeurde wijkt aanzienlijk af van de profetieën. Het gaat ook niet over Zijn komst onder de Joden, maar over Zijn komst onder heel Israél. Dat is heel wat meer dan alleen Juda. Die profetie kreeg dus ook niet letterlijk zijn toepassing daar. Hij sprak juist een vloek uit over Kapérnaüm, omdat ze

Hem niet geloofden (Matt. 11: 23, 24).

De inhoud van het Hogepriesterlijk gebed kreeg ook pas zijn toepassing in de Opstanding van de Heere Jezus. Het greep vooruit.

Joh. 13 – 17 was eigenlijk de langste redevoering van de Heere Jezus, maar die greep vooruit op dingen die nog komen gingen, na Zijn opstanding.

In Matt. 13 spreekt de Heer ook in gelijkenissen. 'Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?' (Matt. 13: 10), vragen de discipelen. Pas aan het eind van Zijn omwandeling spreekt Hij in klare taal, maar Zijn rede was:

Matt. 13: 13 Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien, en horende niet horen, noch ook verstaan.

'Daarom' = redengevend voegwoord.

14 En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.

Als oppervlakkig lezer denk je misschien: 'Wat flauw, niemand begrijpt het, want het is beeldspraak. Waarom?'

In de eerste gelijkenis lijkt er wel een heel slechte zaaier te zijn; hij verspilt nogal wat zaad. Die gelijkenis kun je niet zomaar doorzien, omdat het plaatje zelf ook ondoorzichtig is.

De Heere Jezus vertelt verhaaltjes en laat die de vervulling van profetieën zijn.

Maar wat zag die schare nu eigenlijk? Zij zagen Jezus in een bootje, waarin Hij van wal stak en vervolgens op zee de schare toesprak.

Wat zij zagen is dat de Heer Hoofd van de Gemeente geworden was en tot Juda het Evangelie verkondigt, maar zij horen niet.

Bootje = de Gemeente en 'is ruling the waves'. Onder Jezus' hoede wordt het Evangelie gebracht tot aan de einden der aarde.

Een andere keer stormt het en stilt Hij de zee. Alle 276 inzittenden worden behouden, maar het scheepje vergaat. Het gaat slecht met de kerk, maar de gelovigen worden behouden.

Blijkbaar praat de Heer systematisch niet in klare taal, hooguit bij individuele mensen. Zij kunnen zien dat de zaligheid naar de heidenen gegaan is en zij zullen horen. Zij aanschouwen (ziet, gij verachters...) wat zij niet hebben en kunnen verdwijnen, want het werk is zo wonderlijk wanneer iemand het u verhaalt (Hand. 13: 41; Jes. 28: 14).

Alleen al dat de Heere Jezus in een bootje ging en de zee opvoer is illustratief, want het Evangelie ging naar allen die ter zee vaart (Jes. 42), naar de einden der aarde. De Heer voer weg van de Joden. Dat deed Hij wel vaker en kwam dan aan aan de overzijde bij de Dekapolis.

Het zijn allemaal beelden en plaatjes. Maar ja, het was eigenlijk niet de tijd voor de prediking van het Evangelie. Het werd wel gepredikt, maar ook al aan Abraham en toen was het nog helemaal niet de tijd. Hij moest nog de Zoon van God worden en dan zou Hij als Zoon van God ook de rechten daaraan verbonden krijgen. Pas op de Pinksterdag werd het Evangelie vrijuit gepredikt.

De Zoon van God en de Zoon des mensen

De Zoon is per definitie Degene die de Vader opvolgt en Die onderdanig is aan de Vader. De Zoon doet de dingen die Hij de Vader heeft zien doen.

Joh. 5: 25 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven.

Wij waren dood, maar hebben Zijn stem gehoord en zijn het leven ingegaan. De lichamelijke opstanding is het gevolg van onze geestelijke opstanding.

26 Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelven, also heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelven;

27 En heeft Hij Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.

Wij hebben dat leven niet in onszelf. Wij hebben een volle batterij gekregen, maar die raakt een keer op.

God ís leven. De levende God = een pleonasme.

De Zoon had het leven eerst niet in Zichzelf, maar nu wel. Als de Vader aan de Zoon geeft, wordt de Zoon de Zoon.

Gericht: Carthago koos ieder jaar 2 suffeten die het land bestuurden.

Suffeten = richters en komt van het Hebreeuwse woord 'Sophet' = richter.

Een Israëlitisch begrip dus. Zij waren de onderkoningen van Carthago. Hun was macht gegeven om gericht te houden.

Hier, in Joh. 5: 27, is de Zoon macht gegeven om gericht te houden.

Waarom geeft God die macht niet aan een ander? Omdat de Heere Jezus de Zoon des mensen is. Zo is Hij in Bethlehem geboren. Het is volledig in overeenstemming met het profetisch woord, want Adam, of zijn erfgenaam, zou macht hebben over tenminste de hele mensheid.

In deze verzen komen beide titels bij elkaar. Dat is pas gebeurd nadat Hij de reinigmaking onzer zonden heeft teweeggebracht. En pas vanaf dat moment wordt het Evangelie verkondigd.

Zo leren we in het NT hoe de oudtestamentische profetieën begrepen moeten worden. Maar voor het zover was, waren die dingen verborgen. Wat denk je dat de Heere Jezus in de tussenliggende periode heeft gedaan? Zwaluwstaarten maken? Met alle respect! Nee, Hij was de Zoon van Adam en heeft dus heus niet zitten te figuurzagen.

Hij was een Profeet van moeders buik aan. Dat staat op vele plaatsen. Hij moet daarom toch gepredikt hebben en de strekking van die prediking was de komst van het Evangelie.

'Nog een kleine tijd...'. Tegen de Joden zei Hij: 'Hebt u niet gelezen dat...' en op andere plaatsen waar Hij geweest was en waar ze geen Bijbel hadden, zei Hij: 'De HEERE heeft gezegd...'.

In het OT is gezegd dat God alles bijeen zou brengen. Wanneer? Binnenkort.

Bij Zijn afscheid zei Hij: 'Gijlieden gelooft in Mij... maar Wij komen terug'.

Je vindt over de hele wereld van die vreemde verhalen over dat er ooit iemand was en dat hij ooit weer terugkomt. Dat de Bijbelse essentie ervan afgegaan is, mag zo zijn, maar ze hebben allemaal hetzelfde verhaal.

Hij kwam terug en nam al de Zijnen tot Zich en Hij zal terugkomen.

Toen Hij terugkwam stuurde Hij al Zijn discipelen naar alle plaatsen, naar het einde der aarde, om het Evangelie te verkondigen. Welk einde der aarde? Die uit het profetisch Woord.

Eusebius (de vader der kerkgeschiedenis) verhaalt over een Parthische koning die een brief schreef aan de Heere Jezus. De koning was ernstig ziek en vraagt de Heer of Hij kan komen om hem te genezen. De Heere Jezus antwoordt dat Hij nu niet kan komen, omdat Hij eerst Zijn werk hier moet afmaken en dat Hij daarna iemand sturen zal die hem genezen zal.

Waarom niet op afstand genezen? De Heer was niet beschikbaar en moest eerst Zijn loopbaan lopen. Pas daarna zou de boodschap gepredikt worden.

Waarom moest Paulus naar Rome? Daar wás het Evangelie gepredikt. Hij kwam alsnog om te onderwijzen over hoe het verder zou gaan, wat de Gemeente is enzovoort.

Bij gelegenheid stuurde hij degenen die met hem waren met een schip vooruit, terwijl hijzelf lopend zou komen. Ze wachtten dan op hem en later voegde Paulus zich dan weer bij hen.

Het Evangelie was hun vooruitgesnel. De Handelingen der apostelen gaan ook alleen maar over Petrus en Paulus. Waar bleven de overige apostelen en discipelen? Achter die geschiedenissen van Petrus en Paulus zitten heel andere geschiedenissen. Terwijl je hun geschiedenissen leest, herken je hoe het met de anderen gegaan is. Er staat toch dat het Evangelie over de

hele wereld verkondigd was! Dat is de openlijke prediking van het Evangelie aan degenen die wachtten op de vervulling van de beloften. Als Paulus voor Agrippa staat, zegt hij gewoon dat het gaat over de beloften die vervuld zouden worden aan alle 12 geslachten van Israël (Hand. 26: 7). Wat weet Paulus nu van die 12 geslachten, want hij leefde immers onder de Joden? Hij wist het gewoon, net als Flavius Josephus het wist.

Hoezo wachtten de 12 stammen op de vervulling van de beloften; ze moesten er toch niets van weten? Raar en merkwaardig! Was hun dan toch in de tussentijd het Evangelie verkondigd, aan die andere schapen? En was dat misschien in die 18 jaar waarin de Heer voorbereidend werk had gedaan? Je vindt er niets over en voor zover je er al iets over vindt, dan is het in beelden en plaatjes.

Zie bijvoorbeeld Joh. 3: 14 – 16.

Waarom moest dat nu zo? Een beetje kinderachtig toch? Het is allemaal beeldspraak.

Slangen = religie. Je gaat er dood aan;

Verhoogde Slang = de verhoogde Christus. Daar genees je van.

Voor zover de Heer wat leerde, deed Hij dat in beelden, maar dat blijkt voor ons genoeg om later op terug te kunnen komen.

- 1 Tim. 6: 3 Indien iemand een andere leer leert, en niet overeenkomt met de gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de godzaligheid is,
- 4 Die is opgeblazen, en weet niets, maar hij raast omtrent *twistzaken* en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen, kwade nadenkingen.
- 5 Verkeerde krakelingen van mensen, die een verdorven verstand hebben, en van de waarheid beroofd zijn, menende, dat de godzaligheid een gewin zij. Wijk af van dezulken.

Van wie zou je afwijken? Van degenen die zich niet houden aan de gezonde leringen van de Heere Jezus Christus. Maar we weten niet eens wat die leringen zijn! Er is geen klare taal van Hem, alleen maar gelijkenissen en beelden. Ja, en als je daar dus niet in gelooft, dan blijft er verder weinig over om in te geloven.

Zijn woorden waren bedekt. De openlijke prediking kwam pas later. Nadat de Heer was opgestaan werden de discipelen indachtig. Zo is het. Als je niet bent wedergeboren en je aanvaardt de Bijbel niet, dan blijft de Bijbel dicht.

Je kunt niet tegen de Heer zeggen dat Hij maar op één manier tot ons moet spreken. Hebr. 1: 1 zegt heel duidelijk dat Hij dat op vele manieren deed.

Je kunt ook niet zeggen: 'Zo, nu heb ik m'n opleiding erop zitten en ga maar eens lekker priesteren'. Onze opleiding duurt tot aan de opname van de Gemeente. Tot die tijd lopen we alleen maar stage en zouden we Zijn voorbeeld navolgen. We laten ons door Hem onderwijzen, leerstellig, maar ook in de praktijk van ons leven.

Hij sprak 3 ½ jaar in gelijkenissen; daarna waren er maar 40 dagen om de boel recht te zetten. Petrus, die nooit wat begreep, begreep het op de 1^e pinksterdag heel goed. Zij werden indachtig de woorden die Hij gesproken had.

De woorden en tekenen van de Heere Jezus zijn helemaal niet te begrijpen als je niet wilt aannemen dat die allemaal voortkomen uit oudtestamentische uitspraken, die veelmaal en op velerlei wijze gesproken zijn.

En naar de mate waarin wij inzicht in de Schrift krijgen, naar die mate zullen wij Hem leren kennen, in al Zijn aspecten en functies; op dit moment als Hogepriester en Hoofd van de Gemeente. En naarmate wij Hem leren kennen, leren we ook wie wij in Hem geworden zijn.

Zijn komst was een wereldomvattende aangelegenheid en beperkte zich niet alleen tot Judéa. Hier en daar is het licht opgegaan, hopelijk ook bij jou.

Deze woorden heb Ik tot u gesproken...

We eindigen met de Johannesbrief.

Bijna een kwart van de Johannesbrief wordt in beslag genomen door de gebeurtenissen op de laatste avond.

Een selectie:

Joh. 20: 30	Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;
31	Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

Deze tekenen moeten volstaan om te geloven in de Christus.

Joh. 21: 25	En er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo zij elk bijzonder geschreven wierden, ik acht, dat ook de wereld zelve de geschrevene boeken niet zou bevatten. Amen.
-------------	--

Bevatten = vatten.

Er is dus bijna niets opgeschreven. Wat iemand in 3 ½ jaar doet, moet toch wel een beetje samen te vatten zijn.

Nog een keer Joh. 20: 30, 31. De Heere Jezus heeft nog veel meer tekenen

gedaan in de tegenwoordigheid van Zijn discipelen, maar aan het eind van hoofdstuk 21 gaat het daar niet meer over.

Hij zal toch wel meer dan 3 ½ jaar van Zijn leven gebruikt hebben voor Zijn bediening als profeet.

Wat Hij gedaan heeft is verwijzen naar de Schriften, naar de beloften Gods die vervuld zouden worden en wel binnenkort. Hij verwijst steeds naar oudtestamentische teksten. De tekenen die Hij deed, bewijzen dat Hij Degene is Die komen zou en de Christus der Schriften is.

Maar achter al die dingen zit nog heel wat anders. Hij was nooit duidelijk, maar stelde steeds vragen. De discipelen begrepen Hem steeds niet.

- Joh. 16: 16 Een kleinen *tijd*, en gij zult Mij niet zien; en wederom een kleinen *tijd*, en gij zult Mij zien, want Ik ga heen tot den Vader.
- 17 *Sommigen* dan uit Zijn discipelen zeiden tot elkander: Wat is dit, dat Hij tot ons zegt: Een kleinen *tijd*, en gij zult Mij niet zien; en wederom een kleinen *tijd*, en gij zult Mij zien; en: Want Ik ga heen tot den Vader?
- 18 Zij dan zeiden: Wat is dit, dat Hij zegt: Een kleinen *tijd*? Wij weten niet, wat Hij zegt.

De discipelen begrepen er niets van. Het was wel letterlijke taal, maar toch wisten ze niet waar Hij het over had. Hij sprak in bedekte taal want het was de tijd nog niet. En als iemand wel in klare taal sprak, dan moest hij z'n mond houden.

Toch zegt Paulus dat we ons moeten houden aan de gezonde woorden van de Heere Jezus. Zo is de bediening van de Heere Jezus wel degelijk de basis van nieuwtestamentische waarheid.

- Joh. 2: 19 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten.
- 20 De Joden zeiden dan: zes en veertig jaren is *over* dezen tempel gebouwd, en Gij, zult Gij dien in drie dagen oprichten?
- 21 Maar Hij zeide *dit* van den tempel Zijn lichaams.
- 22 Daarom, als Hij opgestaan was van den doden, werden Zijn discipelen gedachtig, dat Hij dit tot hen gezegd had, en zij geloofden de Schrift, en het woord, dat Jezus gesproken had.

Dat is dan toch een paar jaar later. Iedereen dacht dat Hij het over de tempel had, maar Hij had het over Zichzelf.

- Joh. 12: 14 En Jezus vond een jongen ezel, en zat daarop, gelijk geschreven is:
- 15 Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin.
- 16 Doch dit verstonden Zijn discipelen in het eerst niet; maar als Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven was, en *dat* zij Hem dit gedaan hadden.

Pas na Zijn opstanding begrepen ze het. Hoe komt dat? Ze zouden de Heilige Geest ontvangen en Die zou hen in heel de waarheid leiden. Merkwaardig is bovendien dat bij de gebeurtenissen in de opperzaal één van de trefwoorden is:

- Joh. 14: 25 **Deze woorden heb Ik tot u gesproken**, bij u blijvende.
- 26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.
- Joh. 15: 11 **Deze dingen heb Ik tot u gesproken**, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap vervuld worde.
- Joh. 16: 1 **Deze dingen heb Ik tot u gesproken**, opdat gij niet geërgerd wordt.
- Joh. 16: 4 **Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken**, opdat, wanneer de ure zal gekomen zijn, gij dezelve moogt gedenken, dat Ik ze u gezegd heb; doch deze dingen heb Ik u van het begin niet gezegd, omdat Ik bij ulieden was.

Hij heeft deze dingen gesproken met een bepaald doel, maar vooruitwijzend.

- Joh. 16: 25 **Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken**; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.
- Joh. 16: 29 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geen gelijkenis.
- Eindelijk niet meer. De dingen die Hij gesproken had slaan niet op de avond in de opperzaal, maar op al de tijd dat de Heer bij hen was.

Joh. 16: 33 **Deze dingen heb Ik tot u gesproken**, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

Op dit moment beschouwt de Heere Jezus Zijn aardse bediening als beëindigd. Vanaf nu spreekt Hij tot Zijn Vader. Zie het vervolg. De Heere Jezus keek met Zijn discipelen terug op de afgelopen 3 ½ jaar, maar waarschijnlijk ook op de jaren daarvoor.

Er is maar één God en de Bijbelse boodschap is voor alle mensen hetzelfde. Het was allemaal de aanloop naar de vervulling van de beloften Gods. Het was niet Zijn leer of prediking en Hij sprak niet op persoonlijke titel, maar Hij sprak de woorden Gods. De Heere Jezus sprak met autoriteit, maar dat was niet Zijn autoriteit, maar Gods autoriteit. Heel Zijn loopbaan wijst dus vooruit naar Zijn opstanding. Pas dan wordt er ook in klare taal gesproken.

Joh. 14: 16 En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid.
17 *Namelijk* den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.

De Heer neemt hier afscheid van Zijn discipelen.
De Trooster = nachem. In Joodse kring is dat één van de titels voor de Messias.
Een andere Trooster is dus ook de Messias, maar dan in een andere hoedanigheid, want er is maar één Messias.

Die andere Trooster zou ook niet bij ons zijn, maar in ons. Die Geest zou ons in heel de waarheid leiden. Hij is de Geest der waarheid. Dat is de Geest Die Zich identificeert met de waarheid en andersom.
'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.' Dat is hetzelfde.
Had de Heere Jezus hen niet kunnen leiden in de waarheid in de tijd dat Hij bij hen was, of er wat langer de tijd voor nemen? Hij heeft ze ook geleid in heel de waarheid, door ze te wijzen op de Schriften. Niet met de Joodse traditie, maar met het levende Woord van God. Het gaat om de waarheid, niet om religie. Wij zijn niet langer gebonden aan de traditie die ons door de vaders is overgeleverd. Deze wereld kenmerkt zich door de waarheid ten onder te houden. De discipelen en wij werden/worden in de waarheid geleid. In de wereld word je bedrogen.
Hij is de waarheid en wij zijn leden geworden van Zijn lichaam. Wat denk je dan dat Hij doet? Hij leidt ons in de waarheid. Vroeg of laat, laat Hij ons wat zien, of opent een deurtje. Het gaat er alleen wel om dat je daarvoor

openstaat.

Het is wel die andere Trooster Die dat doet. Dat is de Geest Die wij hebben ontvangen, opdat wij zouden weten welke dingen ons van God geschonken zijn. Hij stelt ons in staat daartoe, of maakt ons bekwaam. Daar heb je wel leraars voor nodig (denk aan de kamerling).

De Heer had tot hen gesproken, maar Hij zei ook:

Joh. 16: 12 Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen.

Dat konden ze pas na de opstanding. De Heer zou hen de Schriften openen. Ons ook en dat doet Hij. Het gaat er niet om of het in onze plannen past, maar dat wij in Zijn plannen passen. Het gaat om de waarheid.

- 13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, *namelijk* de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.
- 14 Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

Als wij in heel de waarheid geleid worden, dan worden we geleid in Christus. De Geest spreekt over Christus.

Voorbeeld: Ruth.

Boaz is een type van Christus in Zijn wederkomst, Die Zijn volk lost.

Ploni Almoni is een type van Christus in onze bedeling.

Kolossensen is de meest geestelijke brief, maar het woord Geest komt helemaal niet in deze brief voor. In plaats daarvan staat er Christus.

De Heer had nog veel te zeggen, maar pas na Zijn opstanding. Dan ook niet meer in gelijkenissen, maar in klare taal. Dan zou Hij over de toekomstige dingen spreken, over de opstanding van Christus en Zijn werk daarna, over de verzameling van de Gemeente en Zijn werk daaraan.

Joh. 16: 25 Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.

Je kunt ook lezen: ‘Tot op heden heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken’. Goed lezen en niet oppervlakkig! Over een paar uur zou Hij sterven; dat lijkt dus grootspraak, tenzij Hij dat op een andere manier doet.

- Hand. 1: 1 Het eerste boek heb ik gemaakt, o Théofilus, van al hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te leren.
- 2 Tot op den dag, in welken Hij opgenomen is, nadat Hij door den Heiligen Geest aan de apostelen, die Hij uitverkoren had, bevelen had gegeven.
- 3 Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelven levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen die het Koninkrijk Gods aangaan.

40 dagen. Dat is niet lang. Maar Hij spreekt nog steeds vrijuit tot ons. Vraag alleen niet naar het succes daarvan. Niet omdat de Heer Zijn werk niet goed doet, maar omdat men niet wil horen! Hoevelen kennen de betekenis van de gelijkenissen? Bijvoorbeeld die van het zuurdesem. Sommigen leggen uit dat zuurdesem het Evangelie is, maar zuurdesem is een beeld van de zonde. Het christendom wordt doordesemd met zuurdesem. Helaas weinigen begrijpen het. Maar de Heer zou ons in heel de waarheid leiden.

Grotere dingen zouden we zien dan de wonderen die de Heer gedaan heeft, namelijk tekenen van nieuw leven dat Hij geeft. Dat is pas genezing! Daar waar vrijuit verkondigd wordt, daar worden wij ook indachtig de wonderen en tekenen en dergelijke. Dan herkennen we en begrijpen we dat ook.

Aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard? Dat staat er in Jes. 53 niet bij. Wij weten het wel. Wij hebben Zijn prediking geloofd. Aan ons wordt de kracht (arm) des Heeren geopenbaard. Welke kracht? Die kracht die God inmiddels aan de Heere Jezus Christus gewrocht heeft (Ef. 1: 20). Zo werkt de Bijbelse symboliek. Je leert Bijbelse waarheid en daardoor leer je ook de Bijbelse symboliek te begrijpen. De Heer spreekt vrijuit tot ons; het is immers geoorloofd.

Zo was David een type van Christus, maar ook Psalm 119 gaat over Hem. Hij zou Zijn pad rein moeten bewaren. Dat die Psalm daarna ook op ons van toepassing kan zijn, komt omdat wij in Christus zijn.

Wees ervan verzekerd dat als je je laat leiden door de Heilige Geest, Hij je niet door je examen of moeilijkheden des levens heen helpt. Want als de Geest je leidt, dan leidt Hij je in heel de waarheid. Voor al het andere ben je zelf verantwoordelijk.

Wij vertegenwoordigen de waarheid omdat wij priesters zijn. Wie de waarheid kent heeft grote verantwoordelijkheid. Misschien dat daarom velen niet veel willen weten.

Je leiding overgeven aan een hogere macht vind je in alle religies: 'Zo Allah wil', 'zo de Heere wil' en verder laten we het aan Hem over. Dat is je eigen

verantwoordelijkheid afschuiven. Hij leidt ons in heel de waarheid. De Bijbel zegt niet dat God werkt in de Gemeente, maar dat Hij werkt aan een individu die zich daarvoor openstelt. Daaruit ontstaat een collectief, niet andersom. Door ons te laten leiden worden we bekwaam om een positie in te nemen binnen een groep van gelovigen.

Joh. 16: 25 Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.

29 Zijn discipelen zeiden tot Hem: zie, nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geen gelijkenis. (hè,hè)

30 Nu weten wij, dat Gij alle dingen weet, en Gij hebt niet van node, dat U iemand vrage. Hierom geloven wij, dat Gij van God uitgegaan zijt.

Vanaf nu spreekt Hij tot Zijn hemelse Vader. Hij begint te zeggen dat Hij Zijn werk op aarde voltooid heeft, maar daarna spreekt Hij over het werk dat Hij nog zou doen als Hogepriester. Dus dat werk aan ons, die door God aan Hem gegeven zijn, opdat Hij in opdracht van de Vader ons zal bewaren van de boze en ons zal heiligen.

Dus, door geloof zijn wij Gods eigendom geworden en Hij geeft ons aan de Zoon. En God heeft de Zoon aan de Gemeente gegeven als Hoofd. Hij heeft ons als schapen toevertrouwd aan die ene Herder.

We moeten ons helemaal niet verenigen. Wij zijn een levend organisme, waarvan Christus zei: 'Ik zal Mijn ecclesia, Mijn geroepenen, Mijn Gemeente, bouwen. Dat betekent in de eerste plaats dat Hij jou en mij bouwt, opvoedt. Daaruit volgt dat wij samen bij elkaar horen en dat als één lijdt, allen lijden. Wij worden door Hem en in Hem geheiligd en bekwaam gemaakt om Hem te dienen, om priesters te zijn.

Wij zouden de Bijbel lezen = verzamelen wat God geopenbaard heeft. Wij zouden ons aan Hem ter beschikking stellen, opdat Hij ons in heel de waarheid zou leiden. Je kunt wel voor iets bidden, maar je ontvangt niet. Daar is de Bijbel niet voor. De Bijbel is een heilig boek. Voor degenen die de Bijbel niet serieus nemen, blijft de Bijbel een gesloten boek. En als je tot doel hebt je meester te maken van de Bijbel in plaats van andersom, dan zul je er niets van begrijpen.

De Bijbel is heilig; behandel Hem ook als zodanig. Dat heilige Woord wordt aan ons geopenbaard door Christus, als wij dat oprecht aan Hem vragen. Heiliging door de Geest = leiden in heel de waarheid = leiden tot zonschap. Dat gaat over het werk dat Hij gedaan heeft, doet en zal doen.

Brood en beker

De rituele maaltijd van brood en beker is een beeld van wat in Joh. 13 – 17 uiteengezet wordt.

Manna = Woord van God;

Manna = Christus.

Hij geeft uitdrukking aan het Woord van God, maar Hij onderwijst ons ook daaruit.

Aanzitten aan de maaltijd is dat wij deel krijgen aan dat Woord. Door aan de maaltijd deel te nemen, blijf je niet alleen maar leven, maar heb je ook gemeenschap met elkaar. Je zou dus ook spreken tijdens de maaltijd.

De rooms-katholieke kerk zegt dat het schilderij van het laatste avondmaal een beeld is van de eenheid van de kerk. Kerk = uiteraard Gemeente.

Hij geeft ons alles wat nodig is. Je kunt je het als kind van Hem niet permitteren ergens anders te eten, omdat je geen vis lust. Tegen de Heer kun je niet zeggen: 'Nu even niet'.

Wil je Hem dienen? Wil je de waarheid weten. Wil je alles weten? Hij is onze Docent. Hij dos(c)eert. Hij geeft ons een stukje om een poosje op te kauwen.

De waarheid is dat wij niets met deze wereld van doen hebben. De tabernakel staat buiten de legerplaats en daar moet je zijn.

De Heer nodigt ons uit om aan te zitten aan Zijn tafel en genoeg te nemen met wat Hij ons voorzet. Of het smakelijk is? Leer het maar te eten, er is niets anders.

De situatie uit Joh. 13 – 17 duurt nu nog steeds voort. De tafel staat nog steeds in de opperzaal. Als je vuile voeten hebt, zit aan de tafel. Hij reinigt ze. Je hoeft er niet meer mee te zitten. Al je lasten kun je bij Hem brengen en Hij reinigt ons door het voedsel dat Hij ons aanreikt. Amen.